

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติ การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ
แห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี

โดย

นายณัฐพนธ์ เลี่ยมนาค

นายณัฐวัตร กิตติอักษรเสถียร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 430 จุลนิพนธ์
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2556

ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติ การใช้ชีวิตรูปแบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ
แห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 430 จุลนิพนธ์
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2556

**FACTORS RELATED WITH THE ATTITUDES OF THE LIFE OF THE STUDENT
SEXUAL LIFE BEFORE MARRIAGE PHETCHABURI PROVINCE**

By
Mr.NuttaponLeamnak
Mr.NuttawatKittiakarasatien

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

**A Research Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
Bachelor of Business Administration Program in General Business Management**

Faculty of Management Science

SILPAKORN UNIVERSITY

2013

12530047,12530048: สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์/ทัศนคติ/การใช้ชีวิตคู่

ณัฐพนธ์ เลี่ยมนาค และณัฐวัตร กิตติอักษรเสถียร: ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติ การใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ในจังหวัดเพชรบุรี.อาจารย์ที่ปรึกษา:อาจารย์ ดร. ธนินทร์รัฐ รัตนพงษ์ภักญ์. 80หน้า.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง การศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ แห่งหนึ่ง ในจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 400 ตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาในรูปของ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแตกต่างด้วยสถิติเชิงอนุมาน t-test, การวิเคราะห์ F-test ANOVA และการวิเคราะห์ Pearson's Correlation ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะวิชา ค่าใช้จ่าย ภูมิลำเนาเดิม สถานที่พักอาศัยปัจจุบัน ที่ต่างกันส่งผลต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ต่างกันด้วย

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ และองค์ประกอบของความรัก มีความสัมพันธ์กับการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย คือ หน่วยงานหรือองค์กรต่างๆนำข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาแล้วนำมาให้ความรู้ เพื่อปรับทัศนคติของการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งกับหน่วยงานหรือองค์กรด้านสังคมและวัฒนธรรมควรส่งเสริมการเรียนรู้ในเรื่องอิทธิพลต่างๆให้แก่ผู้ที่ใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2556

ลายมือชื่อนักศึกษา 1.....2.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

12530047,12530047: MAJOR: GENERAL BUSINESS MANAGEMENT

KEYWORDS:RELATIONSHIP / AN ATTITUDE / A LIFESTYLE

NUTTAPON LEAMNAK AND NUTTAWAT KITTIKARASATIEN :FACTORS
RE;ATED WITH THE ATTITUDE OF THE LIFE OF STUDENTS SEXUAL LIFE BEFORE
MARRIAGE PHETCHABURI PROVINCE. RESEARCH ADVISOR: TANINRAT
RATTANAPONGPINYO, Ph.D.80 pp.

Abstract

This research was quantitative research . The objective was to studied the demography of the relationship with their partner and the factors that affected the marriage . Studied data were collected by questionnaire from a sample of university students from the marriage of a state in Phetchaburi 400 samples were analyzed with descriptive statistics in terms of the average percentage and standard deviation .Difference analysis with inferential statistics T-test, F-test ANOVA analysis and analysis of Pearson's Correlation.

The results showed that: 1) Demographic characteristics , including gender, year of studied, faculty costs hometown . Current residential Different impact on the life of the students of a state with

2) Different Factors included sociological factors that influence sexual behavior. Elements of Love Relationship with their partner before a tune .

Feedback from the research was that different organizations used information derived from this studied and to educated. To adjust the attitude of the marriage. Organizations should promote the social and cultural influences on learning to those who lived with a pre-existing tune.

Faculty of Management Science   SILPAKORN UNIVERSITY   Academic Year 2013

Students' signatures 1.....2.....

Research Advisor's signature .....

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณาแล้ว
อนุมัติให้การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติ การใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่ง
หนึ่ง ในจังหวัดเพชรบุรี” เสนอโดยนายณัฐพนธ์ เลี่ยมนาค และนายณัฐวัตร กิตติอัครเสถียร มีคุณค่า
เพียงพอที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชาจุลนิพนธ์ ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ

.....
(อาจารย์อมรินทร์ เทวตา)

หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ดร.ธนินทร์รัฐ รัตนพงษ์กิจโย

คณะกรรมการสอบจุลนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ดร.วิโรจน์ เกษญาติเกษณ์)

..... / ..... / .....

..... กรรมการ

(อาจารย์ดร.ธนินทร์รัฐ รัตนพงษ์กิจโย)

..... / ..... / .....

..... กรรมการ

(อาจารย์จิตพนธ์ ชุมเกตุ)

..... / ..... / .....

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญตาราง	ญ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	4
สมมุติฐานการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดการใช้ชีวิตก่อนแต่งงานและทฤษฎีทัศนคติ.....	9
ทฤษฎีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ.....	15
ทฤษฎีความรักชีวิตคู่.....	17
บริบทกลุ่มตัวอย่าง.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
3 วิธีดำเนินการวิจัย	29
ประชากร.....	29
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	30
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
แหล่งที่มาของข้อมูล	32
การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35

บทที่		หน้า
4	การวิเคราะห์ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ในจังหวัดเพชรบุรี	35
	การวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อทัศนคติของการใช้ชีวิตร่วมกัน ตลอดจนปัจจัยที่ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศและองค์ประกอบของความรักที่มาจากการใช้ ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษา.....	38
	การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน	50
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	63
	สรุปผลการวิจัย	64
	อภิปรายผลการวิจัย	66
	ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	68
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	68
รายการอ้างอิง		69
ภาคผนวก		74
แบบสอบถาม.....		75
ประวัติผู้วิจัย.....		79

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทางสถิติในการวิจัย	31
2	จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามเพศ.....	35
3	จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	35
4	จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามคณะวิชาที่ศึกษา.....	36
5	จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามค่าใช้จ่าย.....	36
6	จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามภูมิลำเนา	37
7	จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามที่พัก	37
8	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ	38
9	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอิทธิพลของครอบครัว	39
10	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอิทธิพลของเพื่อน	40
11	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอิทธิพลของสังคม	41
12	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของความรัก ที่มาจากการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งงาน	41
13	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความใกล้ชิด.....	42
14	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความใคร่ความปรารถนา.....	44
15	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านการผูกพันยอมรับ	45
16	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง	47
17	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเข้าสู่สถานการณ์ของการอยู่ร่วมกัน	47
18	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการใช้ชีวิตร่วมกัน	48
19	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจแต่งงาน	49
20	ผลการวิเคราะห์การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่มีเพศแตกต่างกัน.....	51
21	ผลการวิเคราะห์การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ..	51
22	ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยชั้นปีของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ชั้นปีแตกต่างกัน.....	51
23	ผลการวิเคราะห์การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่มีคณะวิชาแตกต่างกัน	52
24	ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยคณขของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่คณะแตกต่างกัน	53
25	ผลการวิเคราะห์การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนแตกต่างกัน	53
26	ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน	54

ตารางที่		หน้า
27	ผลการวิเคราะห์การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกัน	54
28	ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาเดิม แตกต่างกัน	55
29	ผลการวิเคราะห์ที่อยู่ปัจจุบันส่งผลต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ แตกต่างกัน	56
30	สรุปผลการวิเคราะห์ลักษณะประชากรศาสตร์ที่ต่างกันส่งผลต่อการใช้ชีวิตคู่ แบบอยู่ก่อนแต่งที่แตกต่างกัน	56
31	ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติใน การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง	57
32	ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของเพื่อนมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติใน การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง	57
33	ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของสังคมมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติใน การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง	58
34	ผลการวิเคราะห์ ด้านความใกล้ชิดมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติใน การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งคู่	59
35	ด้านความใคร่ความปรารถนามีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการ ใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง	59
36	ด้านความผูกพันการยอมรับมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการ ใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง	60
37	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร 7 ตัว	61

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันเยาวชนในสังคมไทยกำลังเผชิญกับการปะทะกันของวัฒนธรรมสองกระแสที่สำคัญกล่าวคือ กระแสหนึ่งเป็นวัฒนธรรมไทยที่เป็นรากเหง้าตกทอดมาจากคนรุ่นอดีตซึ่งมีการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรม (Culture reproduction) อย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน อีกกระแสหนึ่งคือ วัฒนธรรมต่างชาติซึ่งประกอบไปด้วยวัฒนธรรมจากชาติตะวันตกและวัฒนธรรมจากชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ ญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลีใต้ วัฒนธรรมไทยที่เป็นรากเหง้าอันดั้งเดิมได้รับการนิยามให้เป็นบรรทัดฐานทางสังคมและค่านิยมทางเพศที่เหมาะสม อาทิเช่น ค่านิยมการรักนวลสงวนตัวและการให้เกียรติเพศตรงข้าม ฯลฯ ซึ่งเยาวชนได้รับการขัดเกลาทางสังคมวัฒนธรรมเหล่านี้อย่างเข้มข้นผ่านสถาบันทางสังคมที่สำคัญคือ สถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษา ตั้งแต่แรกเกิดเรื่อยมาผ่านการศึกษาชั้น อนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา แต่เมื่อเข้าสู่ระดับอุดมศึกษาการขัดเกลาดังกล่าวกลับเจือจางลง เพราะในระดับอุดมศึกษาเยาวชนได้ก้าวเข้าสู่สถานภาพนิสิตนักศึกษาที่เต็มไปด้วยอิสระเสรี พร้อมกับบทบาทที่หลากหลายในชีวิต มีโอกาสรับวัฒนธรรมต่างชาติผ่านสถาบันทางสังคมใหม่ๆ โดยเฉพาะสถาบันสื่อสารมวลชน นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้ค่านิยมทางเพศในรูปแบบที่แตกต่างจากเดิม อาทิเช่น ค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง ฯลฯ โดยเฉพาะปรากฏการณ์การมีกิ๊กกำลังถูกมองว่าเป็นการทำทายระบบเพศวิถี (Sexualities) แบบต่างเพศ กรอบศีลธรรมด้านเพศ อุดมการณ์รักเดียวใจเดียว และยังสะท้อนให้เห็นถึงแบบแผนความสัมพันธ์นอกกรอบการแต่งงานอีกด้วย (มลฤดี ลาพิมล, 2551)

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางเพศดังกล่าวย่อมก่อร่างจากวัฒนธรรมที่แตกต่างที่แพร่เข้ามาในสังคมไทยโดยเริ่มจากค่านิยมทางเพศดังกล่าวย่อมก่อร่างจากวัฒนธรรมต่างชาติที่แพร่เข้ามาในสังคมไทยโดยเริ่มจากสังคมเมืองหรือเมืองหลวง อันได้แก่กรุงเทพมหานครก่อนเป็นอันดับแรก จากผลการศึกษาของ อรทัย หรุเจริญพรพานิช (2550) พบว่ารูปแบบของความสัมพันธ์ทางเพศแบบหลวมๆ ที่ไม่ต้องการผูกมัด การอยู่ก่อนแต่ง และการอยู่โดยไม่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกัน โดยไม่จดทะเบียนสมรส จะเป็นเรื่องปกติธรรมดาของคนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้จากการสำรวจอนามัยโพลล์ เรื่องความรัก ค่านิยมของวัยรุ่นไทยในวันนี้ ได้สอบถามนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่ากลุ่ม

ตัวอย่างร้อยละ 36 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว โดยช่วงอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนใหญ่ร้อยละ 46.5 อายุ 17-19 ปี รองลงมาร้อยละ 27.1 อายุ 20-23 ปี และเมื่อสอบถามถึงความคิดเห็นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์นั้นร้อยละ 36.2 เห็นว่าเป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบัน

ความฉลาดทางอารมณ์ หรือที่นิยมเรียกกันสั้นๆ ว่า อีคิว นั้น หมายถึงความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และพัฒนาอารมณ์ให้เป็นปกติสุขได้ ไม่ว่าเหตุการณ์รอบข้างจะเป็นอย่างไร ความฉลาดทางอารมณ์นี้ เป็นสิ่งที่สามารถเพิ่มพูนได้ ทั้งจากการเลี้ยงดูในวัยเด็ก รวมทั้งการฝึกฝนเพิ่มพูนพัฒนาขึ้นในทุกช่วงชีวิต พุดง่ายๆ ก็คือ อีคิวหรือความฉลาดทางอารมณ์นี้ สามารถฝึกฝนได้พัฒนาเพิ่มพูนขึ้นได้ด้วยตนเอง จากประสบการณ์ต่างๆ ในชีวิต อย่างไรก็ตาม ถ้าสามารถพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดี หรืออย่างน้อยก็อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานแล้ว สัมพันธภาพต่อคนใกล้ชิดในชีวิตจะดีขึ้นอย่างทันตาเห็นคนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ หรืออีคิวสูงนั้น จะเป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เข้ากับคนอื่นที่อยู่รอบข้างได้ดี รู้จักการร่วมแรงร่วมใจสมานสามัคคีในการทำงานทุกอย่าง รวมทั้งการใช้ชีวิตคู่ร่วมกันด้วย การที่จะมีอีคิวที่ดีในชีวิตคู่และความรักนั้นก่อนอื่นจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อการมีชีวิตคู่เริ่มจากการรู้จักตนเอง รู้จุดเด่นจุดด้อย รวมทั้งจุดอ่อนของตนเอง และพยายามไม่ให้จุดอ่อนของตนเอง มาเป็นอุปสรรคต่อการใช้ชีวิตคู่ รู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเอง ยามดีใจ เสียใจ เศร้าใจ ไม่ให้แสดงออกมากไปหรือไม่เก็บกดมากจนเกิดปัญหาทางจิตใจตามมา รู้จักการเพิ่มพลังสร้างแรงจูงใจ ให้เห็นสิ่งดีงามของคนที่เป็นคู่ชีวิต มองอย่างรู้แจ้งเห็นจริง ทัศนคติที่ดีต่อคู่ของตน รวมทั้งมานะพยายามที่จะทำให้คู่ชีวิตเห็นความดีงาม ของการมีสัมพันธภาพร่วมกันพยายามเข้าใจถึงจิตใจของคู่ครอง เพราะการจะเปลี่ยนสถานะจากคู่ครองเฉยๆ มาเป็นคู่คิดและคู่ชีวิตนั้น ต้องอาศัยการพยายามเข้าใจอย่างที่เห็นและเป็นอยู่ ไม่ใช่อย่างที่อยากจะเห็น จะได้ไม่เกิดความผิดหวัง รักษาสัมพันธภาพให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ การสร้างสัมพันธภาพนั้นแม้ว่าจะไม่ง่าย แต่การรักษาสัมพันธภาพนั้น ไม่ง่ายแน่นอน เพราะเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่จะต้องเรียนรู้ และปรับปรุงไปตลอดกาลใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน (สุทธิชัย หยุ่น, 2555)

การเปลี่ยนแปลงทางเพศเป็นกระบวนการตลอดชีวิต และการเปลี่ยนแปลงทางเพศนี้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทั้งทาง ร่างกายจิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยการเปลี่ยนแปลงทางเพศในวัยรุ่นที่ได้เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เห็นอย่างชัดเจนที่สุด และส่งผล ต่อสุขภาพในทุกๆ ด้านมากที่สุดเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น คือ อายุตั้งแต่ 12 ปีเป็นต้นไป จนถึงอายุประมาณ 19-20 ปี เป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ซึ่งการ เปลี่ยนแปลงในวัยรุ่น มีลักษณะสำคัญดังนี้มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างชายกับหญิงและมีลักษณะเฉพาะของเพศอย่างชัดเจน เช่น หญิงจะมีประจำเดือน และชายจะเริ่มมีการหลั่งของน้ำอสุจิมีการ

เปลี่ยนแปลงทางจิตใจและอารมณ์ ควบคู่ไปกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เริ่มจาก ความสนใจ จากเพศตรงข้ามพร้อมๆ กับมีความสนใจในตนเอง มีความต้องการทางเพศ และแสวงหา วิธีการ แสดงออกทางเพศที่เหมาะสมมีการปรับตัวทางสังคม เช่น แสดงวิธีการวางตนการคบเพื่อน และการควบคุม ตนเองในการแสดงออกในเรื่องเพศให้เป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นต้น จากลักษณะการ เปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อให้มีการปฏิบัติตนใน การรักษา สุขภาพทางเพศทั้งทางด้านร่างกายจิตใจ อารมณ์และสังคมอย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งการ เปลี่ยนแปลงทางเพศที่เกิดขึ้นในวัยรุ่น (วิรุทธ วารี, 2553)

การแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางเพศในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม เกิดจากอิทธิพลของ สถาบันครอบครัว เนื่องจากครอบครัวมีบทบาทในการถ่ายทอดคุณลักษณะ ค่านิยม ความเชื่อ และ ทักษะคติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต นอกจากนี้เพื่อยังเป็นปัจจัยสำคัญหนึ่ง เนื่องจากวัยรุ่นต้องการ เป็นที่ยอมรับ การเลียนแบบ การถ่ายทอดความรู้ที่คิดในเรื่องเพศย่อมมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของ วัยรุ่น รวมทั้งอิทธิพลของสังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมต่อการดำเนินชีวิต ทำให้เข้าใจและเห็น คุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิตและวิเคราะห์อิทธิพลของ ครอบครัว เพื่อน สังคม และวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศและการดำเนินชีวิต เด็กวัยรุ่น ปัจจัยและสภาพของครอบครัว เพื่อน สังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศการกระทำ หรือการปฏิบัติตนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศโดยครอบคลุมทั้งพฤติกรรมที่แสดงออกภายนอกคือ พฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นด้วยตาเปล่า เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ จะประกอบด้วย ครอบครัว เพื่อน สังคมและวัฒนธรรม (สุชาติ ศิริสถาภรณ์, 2556)

จากข้อมูลข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา ทักษะคติของนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยของรัฐในจังหวัดเพชรบุรีต่อพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันก่อนสมรส ในระหว่างศึกษา เนื่องจาก มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งรวมของวัยหนุ่มสาวมีความหลากหลายแตกต่างกันไป และ นักศึกษาส่วนใหญ่ที่มาเรียนเป็นคน ต่างพื้นที่จึงนิยมพักหอพักอันเป็นเหตุให้เกิดการอยู่ร่วมกัน ก่อนสมรสของนักศึกษา ประกอบกับสิ่งแวดล้อมในสถานที่พักที่อาศัยของนักศึกษามีความเป็น อิสระมากขึ้นและปัจจัยต่างๆหลายประการที่ทำให้นักศึกษาอาจมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และ อาจก่อให้เกิดผลกระทบ และปัญหาตามมาเช่นการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษา ทักษะคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดเพชรบุรีที่มีต่อพฤติกรรมการ อยู่ร่วมกันก่อนสมรสเพื่อทำความเข้าใจและปรับพฤติกรรมที่จะส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อน แต่งของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรีเพื่อหาการป้องกันปัญหาที่จะ

ตามมาโดยสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงให้สังคมรับรู้และตระหนักถึงปัญหาต่างๆที่อาจจะตามมาภายหลัง

2.วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติ และพฤติกรรมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

2.1.ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศประกอบด้วยด้าน อิทธิพลครอบครัว อิทธิพลของเพื่อน และอิทธิพลของสังคม

2.2.เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านความรักประกอบด้วยด้าน ความใกล้ชิด ด้านความใคร่ปรารถนา

2.3.เพื่อศึกษาทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งประกอบด้วยด้าน การเข้าสู่สถานการณ์ของการอยู่ร่วมกัน การใช้ชีวิตร่วมกัน การตัดสินใจแต่งงาน

2.4.เพื่อศึกษาด้านประชากรที่ส่งผลต่อทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

2.5.เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศที่สัมพันธ์กับทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

2.6.เพื่อศึกษาองค์ประกอบของความรักที่สัมพันธ์กับทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

3.สมมุติฐานการวิจัย

3.1.ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่ต่างกันส่งผลต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

3.2.ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

3.3.องค์ประกอบของความรักมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติ ในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

4.ขอบเขตของการวิจัย

4.1.ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาในครั้งนี้เน้นปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติ การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ในจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งสามารถจำแนกเป็นตัวแปรได้ดังนี้

4.1.1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะของประชากรศาสตร์ เช่น

- เพศ
- ชั้นปีที่ศึกษา
- คณะวิชา
- ค่าใช้จ่าย
- ภูมิลำเนาเดิม
- สถานที่พักอาศัยปัจจุบัน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ เช่น

- อิทธิพลของครอบครัว
- อิทธิพลของเพื่อน
- อิทธิพลของสังคม

องค์ประกอบของความรัก เช่น

- ด้านความใกล้ชิด
- ด้านความใคร่ความปรารถนา
- ด้านการผูกพันยอมรับ

4.1.2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งงาน เช่น

- การเข้าสู่สถานการณ์ของการอยู่ร่วมกัน
- การใช้ชีวิตร่วมกัน
- การตัดสินใจแต่งงาน

4.2. ขอบเขตด้านประชากรและด้านพื้นที่ที่ศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรีเนื่องจากไม่ทราบจำนวนผู้ใช้ชีวิตคู่ร่วมกันในเขตจังหวัดเพชรบุรี จึงได้ใช้วิธีการคำนวณโดยใช้สูตร (Cochran, 1977, อ้างถึงใน วิระพร แก้วพิพัฒน์, 2554 : 52) ซึ่งได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จำนวน 400 ตัวอย่าง

4.3. ขอบเขตด้านระยะเวลาและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาการศึกษา 4 เดือน ระหว่าง เดือน กรกฎาคม 2556 ถึง เดือน ตุลาคม 2556 ช่วงเวลาเก็บข้อมูลรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามเดือน สิงหาคม ถึงเดือน กันยายน

5.กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้ศึกษาสามารถกำหนดความสัมพันธ์ของตัวแปรในกรอบแนวคิด และตัวแปรที่นำมาศึกษาในงานวิจัยดังนี้

6.ประโยชน์จากการวิจัย

6.1.ประโยชน์ในเชิงวิชาการ

6.1.1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งใน จังหวัดเพชรบุรี

6.1.2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ในจังหวัดเพชรบุรี

6.2.ประโยชน์ในทางปฏิบัติทำให้ได้ทราบถึงปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง เพื่อให้นักศึกษา หรือผู้สนใจ นำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งหรือนำข้อมูลที่ได้นำไปศึกษาและพัฒนาการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งให้ตรงกับความต้องการของผู้ศึกษา โดยในด้านของผู้ใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสามารถเป็นการทดลองการอยู่ร่วมกันว่า สามารถเข้าใจกัน สามารถอยู่ร่วมกันได้หรือไม่

7.นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1.มหาวิทยาลัย หมายถึง มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งของรัฐในเขตจังหวัดเพชรบุรีซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นกรณีศึกษา

7.2.ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง ปัจจัยแวดล้อมที่มีอิทธิพลทำให้เกิดพฤติกรรมหรือกิจกรรมทางเพศ เช่น ค่านิยมสำหรับวันวาเลนไทน์ในกลุ่มวัยรุ่นหรือกระแสนิยมการใช้ชีวิตแบบวัยรุ่นในต่างประเทศ ปัจจัยเหล่านี้แบ่งออกได้เป็นอิทธิพลที่ได้รับจาก 3 แหล่งด้วยกัน ได้แก่ อิทธิพลของครอบครัวอิทธิพลของเพื่อนอิทธิพลของสังคม

7.2.1.อิทธิพลของครอบครัว หมายถึง การที่ครอบครัวมีส่วนทำให้เกิดความรู้สึกทั้งในด้านบวกและด้านลบทำให้ที่สามารถก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศและการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง เช่นการเก็บกดจากครอบครัวส่งผลให้ขาดความอบอุ่นจึงทำให้เกิดพฤติกรรมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งในมหาวิทยาลัย

7.2.2.อิทธิพลของเพื่อนหมายถึง เพื่อนมีอิทธิพลเข้ามาในเรื่องของทัศนคติหรือเป็นคำแนะนำที่ส่งเสริมไปในทางที่สามารถก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศขึ้นในมหาวิทยาลัย

7.2.3.อิทธิพลของสังคม หมายถึง สังคมมีส่วนก่อให้เกิดทัศนคติกับพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างเช่น การคบกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตคู่ในขณะที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยทำให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบขึ้น

7.3.ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง หมายถึง มุมมองที่มีต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของกลุ่มตัวอย่างในมหาวิทยาลัย

7.3.1.การเข้าสู่สถานการณ์ของการอยู่ร่วมกันหมายถึง เหตุการณ์ที่ทำให้เกิดสถานการณ์การในชีวิตประจำวันด้วยกันที่เอื้อให้มาอยู่ด้วยกันของกลุ่มตัวอย่าง เช่นการออกไปดื่มของมีนเมา หลังจากนั้นเมื่อหอในมหาวิทยาลัยปิดก็เปิดห้องบริเวณหลังมหาวิทยาลัยร่วมกัน

7.3.2.การใช้ชีวิตร่วมกันหมายถึง การมีเหตุการณ์ต่างๆเข้ามาส่งเสริมทำให้มาอยู่ร่วมกันของกลุ่มตัวอย่างในมหาวิทยาลัยเช่น การช่วยกันติวหนังสือ หรือการที่สังคมไม่ยอมรับทั้ง 2 ฝ่ายจากนั้นจึงตัดสินใจออกมาใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งร่วมกันอยู่ร่วมกัน

7.3.3.การตัดสินใจแต่งงาน หมายถึง การที่ความสัมพันธ์นั้นถูกสะสมทีละเล็กทีละน้อยทำให้พัฒนาความสัมพันธ์มากขึ้นจนสุดท้ายตัดสินใจอยู่ร่วมกันอย่างถูกต้องตามประเพณีของกลุ่มตัวอย่างในมหาวิทยาลัย

7.4.องค์ประกอบของความรัก หมายถึง องค์ประกอบต่างๆที่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของกลุ่มตัวอย่าง

7.4.1.ความใกล้ชิดหมายถึง ระดับความใกล้ชิดสนิทสนมกันของกลุ่มตัวอย่างในมหาวิทยาลัยว่าจะมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติอย่างไร

7.4.2.ความใคร่ปรารถนาหมายถึง ระดับความต้องการซึ่งกันและกันโดยอาจมีเรื่องเพศเข้ามาเกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างในมหาวิทยาลัย

7.4.3.การผูกพันยอมรับ หมายถึง การที่กลุ่มตัวอย่างต่างฝ่ายต่างมีความผูกพันสามารถยอมรับซึ่งกันและกัน

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

- 1.แนวคิดการใช้ชีวิตอยู่ก่อนแต่งงานและทฤษฎีทัศนคติ
- 2.ทฤษฎีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ
- 3.ทฤษฎีความรักชีวิตคู่
- 4.บริบทกลุ่มตัวอย่าง
- 5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานและทฤษฎีทัศนคติ

ปัจจุบันวัฒนธรรมตะวันตกได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม รวมถึงทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางคหกรรมศาสตร์เหมือนว่าจะได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก วัฒนธรรมตะวันตกได้หล่อหลอมให้เยาวชนไทยเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติ ส่งผลให้การครองคู่โดยไม่มีภาระจดทะเบียนสมรสเพิ่มขึ้น สาเหตุของการครองคู่โดยไม่มีภาระจดทะเบียนสมรสอาจไม่ได้มาจากการรับวัฒนธรรมตะวันตกเพียงอย่างเดียว แต่อาจมีปัจจัยอื่นไม่ว่าจะเป็นเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ความอยากรู้ อยากลอง ความต้องการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน หรืออาจเป็นเพราะสื่อที่เปิดกว้างในปัจจุบัน เช่น อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ เพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง ฯลฯ (วิยะดา ต้นวัฒนากุล, 2550: 45-47)

แจ๊คสัน(Jackson, 1985, อ้างถึงใน โสพิณ หมูแก้ว, 2546 : 44) ศึกษาการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานในสังคมอเมริกา ซึ่งหมายถึงการที่คนสองคนที่เป็นเพศตรงข้ามกันมาอาศัยอยู่ร่วมกัน โดยที่ความสัมพันธ์ไม่มีการรองรับจากกฎหมายและศาสนา โดยมีกระบวนการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.การเข้าสู่สถานการณ์ของการอยู่ร่วมกัน (Entry into cohabitation) เป็นกระบวนการที่ค่อยๆพัฒนาขึ้นจากการที่บุคคลทั้งคู่ร่วมกันกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันด้วยกันมากขึ้น เช่น ปัญหาด้านการเงิน การต้องการอยู่ห่างจากบ้านทำให้รู้สึกโดดเดี่ยวหรือการทะเลาะกับเพื่อนร่วมห้องเดิม เป็นต้น

2.การใช้ชีวิตร่วมกัน (Living together unmarried) เป็นการที่ทั้งคู่ค่อยๆ ย้ายสิ่งของเข้ามาอยู่ร่วมกันทีละเล็กทีละน้อยสะท้อนถึงความลังเลไม่แน่ใจ แต่ในที่สุดก็มาอยู่ร่วมกัน ส่วนใหญ่แล้วทั้งคู่จะแบ่งแยกกันในการใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าเช่าห้อง ค่าอาหาร และอื่นๆ แต่ก็ยังมีเงินกองกลางใช้

ร่วมกัน ส่วนภาระการทำงานในบ้านยังคงเป็นไปตามแบบแผนการแบ่งบทบาทตามประเพณี คือ ผู้หญิงจะรับภาระในการทำงานบ้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการทำอาหาร ทำความสะอาดบ้าน ซักผ้า ซึ่งลักษณะความสัมพันธ์ของการอยู่ร่วมกันกับความสัมพันธ์กับคนอื่นๆ ในสังคม แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

2.1 ความสัมพันธ์แบบปกปิด (Concealment relationships) โดยมากแล้วผู้ที่อยู่ด้วยกันจะพยายามปิดบังความสัมพันธ์ไว้ไม่ให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองทราบ กลยุทธ์ที่สำคัญคือการแยกที่อยู่สำหรับติดต่อ แยกใช้โทรศัพท์ จัดห้องพักให้เหมือนว่าอยู่คนเดียว ปัญหาในการปกปิดความสัมพันธ์คือการมาเยี่ยมของพ่อแม่ซึ่งไม่อาจคาดเดาได้ จึงทำให้เกิดความวิตกกังวลหรือการพลั้งเผลอใช้สรรพนาม “เรา” แทน “ฉัน” บ่อยๆ ทำให้คนอื่นเกิดความสงสัย

2.2 ความสัมพันธ์แบบรู้แต่ไม่รับรู้ (Pretense relationships) เป็นสถานการณ์ที่ผู้ที่อยู่ด้วยกันทราบว่าพ่อแม่ หรือคนอื่นๆ รู้ถึงความสัมพันธ์นี้แล้ว ขณะเดียวกันพ่อแม่ก็ทราบว่าลูกของตนอยู่กับคนรักแต่แกล้งทำเป็นไม่รับรู้ และอาจมีปฏิกิริยาบางอย่างที่แสดงออกให้รู้ว่า พวกเขาไม่ยอมรับแม้ว่าลูกของเขาจะแสดงให้เห็นรับรู้ก็ตาม เช่น ไม่เชื่อว่าอยู่ด้วยกัน เป็นต้น ในการที่ความสัมพันธ์ของทั้งคู่เป็นที่รับรู้ ผู้หญิงมักจะได้รับการปฏิบัติอย่างเย็นชาหรือไม่ใส่ใจจากครอบครัวของฝ่ายชาย ซึ่งทำให้ผู้หญิงเกิดความรู้สึกไม่ต้องการที่จะแต่งงานกับฝ่ายชายก็ได้

2.3 ความสัมพันธ์แบบเปิดเผย (Open relationship) โดยทั่วไปผู้หญิงจะตกอยู่ในสถานการณ์ที่ลำบากใจมากกว่า โดยเฉพาะจากครอบครัว ขณะที่ผู้ชายไม่รู้สึคว่าพวกเขาต้องให้ความสมเหตุสมผลแก่พฤติกรรมของเขาแก่ผู้อื่น ซึ่งเป็นมาตรฐานเชิงซ้อนทางศีลธรรมที่ผู้หญิงรู้สึกผิดเมื่อถูกตั้งคำถามจากครอบครัวหรือเพื่อนๆ ถึงการที่ผู้หญิงเคยมีประสบการณ์ทางเพศมาแล้ว แต่ผู้ชายไม่ได้รับแรงกดดันใดๆ จากสังคมเลย และพ่อแม่มีทัศนคติที่ว่าผู้ชายไม่เสียหาย ยังไงผู้ชายก็เป็นผู้ชายอยู่ดี

3. การตัดสินใจแต่งงาน (The decision marry) โดยมากผู้หญิงมักมีความรู้สึกผูกพันอย่างลึกซึ้งตั้งแต่ขั้นแรกๆ ของความสัมพันธ์ ขณะที่ผู้ชายจะเกิดขึ้นหลังจากการที่ได้อยู่ร่วมกัน การตัดสินใจแต่งงานมีพื้นฐานมาจากปัจจัยบีบบังคับที่สำคัญ คือแรงกดดันจากพ่อแม่ ญาติพี่น้อง ซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนผ่านที่ทั้งคู่จะให้ความหมายใหม่แก่ลักษณะของความสัมพันธ์นี้และนำไปสู่การแต่งงานในที่สุด

ในส่วนของการเข้าสู่สถานการณ์ของการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันระหว่างการเป็นนักศึกษา นั้น กระบวนการเริ่มต้นมากจากการที่นิสิตนักศึกษาชายหญิงแต่ละคู่เป็นแฟนหรือเป็นคู่รักกันเป็นระยะเวลาหนึ่ง หลังจากนั้นจะมีการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งไปที่ละเล็กละน้อย จากคน

ที่รักกันแต่ไม่ได้มีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกัน เริ่มมีการพัฒนาความสัมพันธ์จึงเริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศเกิดขึ้น จากความสัมพันธ์ครั้งแรกที่ทั้งสองฝ่ายต่างมีหอพักของตนเองและไม่ได้อยู่ร่วมกัน ต่อจากนั้นจึงค่อยๆมีการมาอยู่ด้วยกันชั่วคราวเช่น สัปดาห์ละ 2-3 วัน หรือ ช่วงวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ เป็นต้น จนกระทั่งในท้ายที่สุดแล้วทั้งคู่จะย้ายเข้ามาพักอยู่ด้วยกันอย่างเป็นทางการ เป็นราวคืออยู่ด้วยกันทุกวัน เป็นลักษณะของการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาเหมือนคู่แต่งงานแล้วทั่วไป

เดลิเมล์ (2555) หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งเผยนักวิจัยเชื่อว่ามนุษย์เราก็คือเหมือนกับนกฟินซ์ หากคนที่อยู่ด้วยมีแต่ความเครียด เราก็จะพลอยทุกข์และหาความสุขยากไปด้วย แม้ว่าจะพยายามมองชีวิตแง่บวกแล้วก็ตาม ซื่ออยู่กับคนเครียดขึ้นสมอง ทำให้อายุสั้นลงได้ ทั้งที่คุณพยายามคิดบวกกับชีวิตแล้วก็ตาม ผลวิจัยพบว่านกฟินซ์พบว่า อัตราการตายพุ่งขึ้นชัดเจนในหมู่นกที่มีคู่ที่วิตกกังวล สะท้อนว่าความเครียดติดกันได้ระหว่างคู่ตัวเมีย

นักวิจัยเชื่อว่า ปราบกฏการณ์นี้เกิดขึ้นกับมนุษย์เช่นเดียวกัน เหตุผลส่วนหนึ่งคือ คนวิตกกังวลเป็นคนที่อยู่ด้วยลำบากและทำให้เกิดความไม่สบายใจอย่างแรงโดยระบุว่านกที่ไม่เครียดมีอัตราการตายสูงกว่าปกติถึง 4 เท่า หากมีคู่ที่มีประสบการณ์เครียดตั้งแต่เกิด “สาระที่อยากฝากไว้ก็คือ การเลือกคู่ชีวิตอาจทำร้ายสุขภาพของคุณอย่างมาก” งานวิจัยที่เผยแพร่ใน โปริซิดดิงส์ออฟเดอะรอยัล โซไซตี้ บี ยังพบว่าผลจากความเครียดที่มีต่ออายุคาดเฉลี่ยไม่ได้ขึ้นอยู่กับรูปแบบการใช้ชีวิตในปัจจุบันของเราเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงต้นของชีวิตด้วยการได้รับฮอร์โมนความเครียดเพิ่มเพียงระยะเวลาสั้นๆ ตอนเล็กๆ ทำให้คนฟินซ์มีปฏิกิริยาต่อความเครียดมากขึ้นเมื่อโต และส่งผลให้อายุคาดเฉลี่ยลดลงอย่างมาก ในวัยผู้ใหญ่ผลการค้นพบที่น่าประหลาดใจคือ ผลลัพธ์แง่ลบนี้ไม่ได้จำกัดอยู่กับนกตัวนั้นเท่านั้น แต่นกที่เป็นคู่ของมันพลอยมีอายุคาดเฉลี่ยลดลงตามไปด้วยสัตว์มีกระดูกสันหลังตอบสนองต่อความเครียดในรูปแบบเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นกฟินซ์หรือคน และสัตว์ประเภทนี้ยังมีความผูกพันแน่นหนากับคู่ของตนด้วย ในการทดลองที่ครอบคลุมนกเกือบ 200 ตัว นักวิจัยให้ฮอร์โมนความเครียดธรรมชาติกับนกครึ่งหนึ่งหลังเกิด 2 สัปดาห์ หลังจากนั้น นกทั้งหมดถูกจับมาอยู่รวมกัน ในสภาพแวดล้อมที่ปราศจากความเครียดจนถึงวัยผู้ใหญ่

นักวิจัยพบว่า การได้รับความเครียดอย่างมากในช่วงต้นของชีวิต ทำให้คนกลุ่มแรกมีปฏิกิริยาต่อความเครียด เช่น การได้อาหารในปริมาณที่คาดเดาไม่ได้ มากกว่าเมื่อโตขึ้น ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับนกที่ไม่ได้รับฮอร์โมนความเครียดแม้สิ่งนี้อาจดีสำหรับนกในการหลีกเลี่ยงการตกเป็นเหยื่อของสัตว์อื่น แต่ความเครียดที่เพิ่มขึ้นเป็นอันตรายต่อสุขภาพจากนั้น นักวิจัยแยกนกให้อยู่เป็นคู่เพื่อผสมพันธุ์ และติดตามผลอายุคาดเฉลี่ยนาน 3 ปีสิ่งที่พบคือ นกที่ได้รับฮอร์โมนความเครียดอายุสั้นกว่า เช่นเดียวกับคู่ของมันที่แม้ไม่ได้รับฮอร์โมนเลยก็ตามสถานการณ์เลวร้าย

ที่สุดคือ เมื่อนกที่เลี้ยงตั้งแต่เด็กมาจับคู่กัน อัตราตายพุ่งสูงกว่าปกติถึง 8 เท่า ถ้าพิจารณาเรื่องนี้ในสถานการณ์ของมนุษย์ เราอาจตั้งสมมติฐานได้ว่าช่วงเศรษฐกิจถดถอย คนที่เลี้ยงตั้งแต่เด็กจะยิ่งเครียดมากกว่าคนอื่น ๆ ซึ่งถือเป็นข่าวร้ายสำหรับคู่ของคน ๆ นั้น

ทฤษฎีทัศนคติ

นักจิตวิทยาได้อธิบายเกี่ยวกับทัศนคติไว้ว่า "เป็นแนวคิดอันเด่นชัดที่สุดและจำเป็นที่สุดในจิตวิทยาสังคมร่วมสมัย" ทัศนคติสามารถสร้างขึ้นจากประสบการณ์ในอดีตและปัจจุบันของบุคคลหนึ่ง ๆ สามารถตรวจวัดและเปลี่ยนแปลงได้ ส่งผลต่ออารมณ์และพฤติกรรมของบุคคลนั้นด้วย โรเจอร์ (Rogers, 1971, อ้างถึงใน เอกลักษณ์ ธนเจริญพิศาล, 2554: 26) ได้กล่าวถึง ทัศนคติว่าเป็นดัชนีชี้ว่า บุคคลนั้น คิดและรู้สึกอย่างไร กับคนรอบข้าง วัตถุหรือสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ โดย ทัศนคติ นั้นมีรากฐานมาจาก ความเชื่อที่อาจส่งผลถึง พฤติกรรม ในอนาคตได้ ทัศนคติ จึงเป็นเพียง ความพร้อม ที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็น มิติของ การประเมิน เพื่อแสดงว่า ชอบหรือไม่ชอบ ต่อประเด็นหนึ่ง ๆ ซึ่งถือเป็น การสื่อสารภายในบุคคล (Interpersonal Communication) ที่เป็นผลกระทบมาจาก การรับสาร อันจะมีผลต่อ พฤติกรรม ต่อ ไป และทัศนคติ (Attitude) โดยภาพรวมหมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกของบุคคลมีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมอันมีแนวโน้มที่จะให้บุคคลแสดงปฏิกิริยา และกระทำต่อสิ่งนั้น ๆ ในทางสนับสนุนหรือปฏิเสธ ทัศนคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน การที่จะรู้ถึงทัศนคติของบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ต้องใช้วิธีแปลความหมายของ การแสดงออก ทัศนคติที่เชื่อมโยงไปถึง พฤติกรรมของบุคคล (รุ่งนภาบุญคุ้ม, 2536) โดยแบ่งได้ 3 ข้อ

1. ทัศนคติเป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมได้ตอบสนองต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะ หรือจะเรียกว่าสภาวะพร้อมที่จะมีพฤติกรรมจริง

2. ทัศนคติจะมีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลา แต่มิได้หมายความว่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

3. ทัศนคติเป็นตัวแปรแฝงที่นำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับความรู้สึกนึกคิด ไม่ว่าจะ เป็น ไป ในรูปของการแสดงออกโดยวาจาหรือการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

4. ทัศนคติมีคุณสมบัติของแรงจูงใจในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินผลและเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายความว่าไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

องค์ประกอบของทัศนคติ

องค์ประกอบของทัศนคติแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ (รุ่งนภาบุญคุ้ม, 2536)

1. ส่วนของสติและเหตุผล (Cognitive Component) ในส่วนนี้เป็นเรื่องของการใช้เหตุผลของบุคคลในการจำแนกแยกแยะความแตกต่าง ตลอดจนผลต่อเนื่อง ผลได้ผลเสีย กล่าวคือ การที่บุคคลจะสามารถนำเอาคุณค่าทางสังคมที่ได้รับจากการอบรมสั่งสอนและถ่ายทอดมาใช้ในการวิเคราะห์พิจารณาประกอบเหตุผลของการที่ตนจะประเมินข้อแตกต่างระหว่างส่วนนี้กับความรูสึกคือการพิจารณาของบุคคลในส่วนที่จะมีลักษณะปลอดภัยจากอารมณ์ แต่จะเป็นเรื่องของเหตุผลอันสืบเนื่องมาจากความเชื่อของบุคคล

2. ส่วนของความรูสึก (Affective Component) หมายถึงบรรดาความรูสึกที่ชอบ ไม่ชอบ รักหรือเกลียดหรือกลัว ซึ่งเป็นเรื่องของอารมณ์ของบุคคล

3. ส่วนของแบบพฤติกรรม (Behavioral Component) หมายถึง แนวโน้มอันที่จะมีพฤติกรรม (Action tendency) แนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมนี้จะมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกับส่วนของความรูสึก ตลอดจนส่วนของสติและเหตุผล ส่วนของแบบพฤติกรรมนี้จะเป็นส่วนที่บุคคลพร้อมที่จะมีปฏิกิริยาแสดงออกต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

การวัดทัศนคติ

การวัดทัศนคติเป็นการวัดภาวะโน้มเอียงในการจะแสดงออก ไม่ใช่เป็นการกระทำ แต่เป็นความรูสึก ซึ่งมีลักษณะอัตนัย (Subjective) บุคคลอาจไม่ให้ข้อเท็จจริงด้วยความจริงใจ เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัว และการแสดงออกต่อสิ่งใดนั้นไม่ว่าเป็นรูปวาจาหรือการเขียน บุคคลมักจะไต่ตรงถึงความเหมาะสมตามสภาพการณ์ทางสังคมคือ ตามปกติวิสัย ตามค่านิยม ตาม การยอมรับและการไม่ยอมรับ และการเห็นชอบหรือไม่ชอบของคนส่วนใหญ่ในสังคม (รุ่งนภา บุญคุ้ม, 2536)

ดังนั้น จึงยังไม่มีผู้ใดค้นพบวิธีการที่จะวัดทัศนคติหรือทำที่ความรูสึกของบุคคลโดยตรงอันจะเป็นกรณีที่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้อย่างชัดเจน นอกจากเพียงการวัดทัศนคติจากการบันทึกคำพูด และพยายามหาความสัมพันธ์ระหว่างคำพูดของบุคคลนั้นกับทัศนคติ ซึ่งผู้ทำการวัดสามารถมองเห็นและเป็นเพียงการคาดประมาณ (Estimate) ทัศนคติของบุคคลนั้นเท่านั้น

การวัดทัศนคติที่ปฏิบัติกันในปัจจุบันมีวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

1. การสังเกตจากพฤติกรรมของบุคคล วิธีการกระทำได้ยากและผลลัพธ์ไม่อาจให้ความมั่นใจได้ว่าจะถูกต้อง ทั้งนี้เนื่องมาจากการแสดงออกของบุคคลเป็นอากัปกิริยานั้นอาจไม่สะท้อนหรือสื่อให้เราทราบถึงทัศนคติที่แท้จริงของเขาได้

2. วิธีการรายงานด้วยคำพูด (Verbal Report) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และ/หรือการสัมภาษณ์ (Interview) ที่มีลักษณะแบบปรนัย (Objective)

3. วิธีแปลความ (Interpretive Method) เป็นวิธีหาทัศนคติของบุคคลแบบอัตนัย โดยที่ผู้ถูกถามมักไม่รู้ถึงวัตถุประสงค์ของผู้ทำการศึกษาไม่ระแวงสงสัยหรือรู้สึกหวั่นเกรงที่จะตอบคำถามหรือแสดงความรู้สึกรู้สึกนึกคิด และไม่ถูกจำกัดในการตอบ ทั้งในด้านเวลาและขอบเขตของเนื้อหาเป็นวิธีที่สามารถวัดทัศนคติของบุคคลได้ชัดเจน ละเอียด ถูกต้องที่สุด แต่มีข้อจำกัดอยู่ที่ว่าต้องใช้ผู้ศึกษาที่มีความสามารถ มีความชำนาญทางจิตวิทยาอย่างลึกซึ้งและใช้เวลามาก จึงเหมาะสำหรับใช้กับคนจำนวนน้อย

นอกจากนี้ยังมีการรวบรวมการวัดทัศนคติว่ามีอยู่ 4 วิธี คือ (วิระพลพูนพิพัฒน์และเจลีชว ศรีชู, 2538)

1. มาตรการวัดแบบของเทอร์สโตน (Thurstone's Type Scale) กำหนดโครงสร้าง นำข้อความไปตัดสิน และแจกแจงความถี่ ความถี่สะสม หาความแปรปรวน แล้วนำแบบวัดชุดเดิมให้คัดเลือกรีกครั้ง

2. มาตรการวัดแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) เป็นการวัดที่ใช้กันอย่างกว้างขวางกว่าแบบอื่น ๆ และสามารถวัดได้เกือบทุกเรื่อง และยังมีความเที่ยงตรงสูงกว่าแบบอื่นอีกด้วย แต่ละมาตรวัดห่างเท่ากันเป็น 0 1 2 3 4 เป็น positive หรือ negative

3. มาตรการวัดแบบของกัตต์แมน (Guttman Scale) มีใช้วิธีสร้างและพัฒนาทัศนคติ แต่เป็นวิธีประเมินหรือวิเคราะห์มาตราส่วน

4. มาตรการวัดแบบออสกู๊ด (Osgood's Scale) ใช้วัดทัศนคติและวัดบุคลิกภาพ ความคิดเห็น ความเชื่อและความรู้สึกที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ โดยแยกความแตกต่างของมโนทัศน์

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดและทฤษฎีการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานของแจ็กสัน (Jackson, 1985, อ้างถึงใน โสพิน หมูแก้ว, 2546 : 51) โดยผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการเข้าสู่สถานการณืร่วมกันก่อนแต่งงาน การใช้ชีวิตร่วมกัน การตัดสินใจแต่งงาน โดยนำมาใช้ในกรอบแนวคิดโดยกำหนดเป็นตัวแปรตามและได้ใช้ทฤษฎีการยอมรับของโรเจอร์ (Rogers, 1971, อ้างถึงใน เอกลักษณ์ ธนเจริญพิศาล, 2554: 26) โดยซึ่งแนวคิดทฤษฎีนี้ทำให้เห็นว่าสังคมในปัจจุบันเป็นอย่างไรและสามารถแสดงทัศนคติออกมาในด้านใดบ้างและการเกิดทัศนคติมาจากสิ่งใดโดยผู้วิจัยได้นำมาใช้ทำ

แบบสอบถามทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งประกอบด้วย การเข้าสู่สถานการณร่วมกัน ก่อนแต่งงาน การใช้ชีวิตร่วมกัน การตัดสินใจแต่งงาน

2.แนวคิดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ

การกระทำ หรือ การปฏิบัติตนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศโดยครอบคลุมทั้งพฤติกรรม ที่แสดงออกภายนอก คือ พฤติกรรมที่สามารถมองเห็น ได้ด้วยตาเปล่า เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มี อิทธิพล ต่อพฤติกรรมทางเพศ จะสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ปัจจัย คือ ครอบครัว เพื่อน สังคม และ วัฒนธรรม(วิรุทธวารี, 2553)

1.อิทธิพลของครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกที่อบรมทางด้านจิตใจและปลูกฝังพฤติกรรมสุขภาพให้แก่เด็ก ครอบครัวจึงมี อิทธิพลต่อพฤติกรรมต่างๆรวมทั้งพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นด้วย

2.อิทธิพลของเพื่อน

การคบเพื่อนมีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตของวัยรุ่นเพราะเพื่อนจะมีอิทธิพลในเรื่องความคิด ความ เชื่อตลอดจนให้คำปรึกษา หรือแนะนำในเรื่องต่างๆรวมทั้งพฤติกรรมทางเพศ และอาจชักจูง ไปในทาง ที่ดีและไม่ดี ดังนั้นการเลือกคบ เพื่อนที่ดีจะช่วย แนะนำเรื่องพฤติกรรมทางเพศในทางที่ เหมาะสม

3.อิทธิพลของสังคม

อิทธิพลของสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ มีดังนี้

3.1.สถานภาพทางสังคม

สถานภาพทางสังคมไทยปัจจุบันมีความเหลื่อมล้ำและช่องว่างทางฐานะทาง เศรษฐกิจมากยิ่งขึ้นนับตั้งแต่เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในประเทศไทย เมื่อ พ.ศ.ทำให้มีภาวะคน ตกลงานช่องว่างระหว่างหารายได้ที่ได้รับระหว่างคนรวยและ คนจนมีมากขึ้นการประกอบอาชีพบางอย่างจึงก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่เสีย

3.2.สื่อมวลชน

สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อกระแสแนวคิดและทิศทางความเคลื่อนไหวในสังคมการเสนอข่าวเกี่ยวกับ พฤติกรรมทางเพศในทางที่เสื่อมเสีย เช่น การถูกข่มขืนที่ลงภาพผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออย่างชัดเจน พร้อม บอกรายละเอียด ต่างๆของการกระทำ

3.3.อิทธิพลของวัฒนธรรม

วัฒนธรรมหมายถึงวิธีการดำเนินชีวิตที่คนสร้างขึ้นและปฏิบัติสืบทอดกันมา โดยการถ่ายทอดไปสู่ สมาชิก รุ่นต่อไป วัฒนธรรมจึงเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่สังคมสร้างขึ้นเพื่อช่วยให้มนุษย์สามารถดำเนิน

ชีวิตอยู่ร่วมกัน ในสังคมโดยมีความเชื่อทางศาสนาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญมากของวัฒนธรรมในแต่ละสังคม

อิทธิพลที่เกิดจากตัวเอง (วิรุจน์เมืองมูล, 2555)

1.พัฒนาการทางเพศ การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมของวัยรุ่น มีผลต่อแรงผลักดันทางเพศ บทบาททางเพศ และพฤติกรรมทางเพศ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากฮอร์โมนทางเพศและฮอร์โมนการเจริญเติบโต ทำให้วัยรุ่นแต่ละคนจะมีการเปลี่ยนแปลงที่แตกต่างกันออกไป

2.สภาพจิตใจและอารมณ์ จิตใจและอารมณ์ของวัยรุ่น มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย บางครั้งดี บางครั้งอารมณ์รุนแรง มีความขัดแย้ง ขณะเดียวกันมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

3.ผลจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ วัยรุ่นที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศและถูกกระทำทางเพศ ย่อมกระทบต่อวัยรุ่นทั้งทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ซึ่งเป็นผลต่อการดำเนินชีวิตในเรื่องเพศ ทั้งพฤติกรรมทางเพศ บทบาททางเพศและสัมพันธภาพทางเพศ

4.ผลจากการใช้สารเสพติด สารเสพติดทุกชนิดนอกจากมีผลเสียต่อตนเอง ครอบครัว และสังคมแล้ว สารเสพติดยังส่งผลกระทบต่อทั้งทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ต่อผู้ใช้สาร การใช้สารเสพติดจะเป็นการกระตุ้นอารมณ์ต่างๆรวมทั้งอารมณ์ทางเพศซึ่งมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมทางเพศ

5.การขาดการนับถือตัวเอง วัยรุ่นส่วนมากมักมีความเชื่อมั่นและความเป็นตัวของตัวเองค่อนข้างสูง ความรู้สึกว่าตนเป็นหนึ่ง อยากให้ผู้อื่นสนใจ ทำให้วัยรุ่นเลียนแบบบทบาททางเพศและพฤติกรรมทางเพศอย่างกว้างขวาง จนบางครั้งขาดการนับถือตนเองและนำไปสู่ปัญหาต่างๆ

6.การไม่ยึดคุณธรรมจริยธรรม วัยรุ่นสามารถพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม รู้จักแยกแยะความดี ความชั่วจากมโนธรรมของตนเอง โดยการเรียนรู้จากการปลูกฝังค่านิยม ทศนคติและความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว บุคคลที่มีคุณธรรมจริยธรรมจะเป็นที่รักใคร่ของคนอื่น สามารถอยู่ร่วมในสังคมและดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีของ(วิรุจน์เมืองมูล, 2553) โดยมี 3 อิทธิพลได้แก่ อิทธิพลของครอบครัวอิทธิพลของเพื่อนอิทธิพลของสังคม โดยผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีนี้นำมาใช้สร้างเป็นแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศโดยกำหนดเป็นตัวแปรต้นสำหรับการศึกษาปัจจัยที่

สัมพันธ์กับทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง และได้นำมาใช้ประกอบการให้คำนิยามศัพท์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางเพศ อิทธิพลของครอบครัว อิทธิพลของเพื่อน อิทธิพลของสังคม

3. ทฤษฎีความรักชีวิตคู่

ความรัก

ความรักเป็นคำที่ทุกคนเคยได้ยินมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน บางคนได้เคยสัมผัสกับพลังความรักที่เป็นความหวานชื่น ความสุข ความสมหวังมาแล้ว บางคนอาจได้สัมผัสถึงความเจ็บปวด ความทุกข์ ความไม่สมหวังมาแล้วเช่นกัน ความรักจึงได้ถูกนิยามความหมายไปต่างๆ นานา แล้วแต่ว่าแต่ละคนได้สัมผัสกับความรักในแง่มุมใด

ความรัก เป็นอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับความเสนาหาและความผูกพันทางอารมณ์อย่างแรงกล้า ความรักยังอาจอธิบายได้ว่าเป็นพฤติกรรมต่อตนเองหรือผู้อื่น ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเห็นอกเห็นใจ หรือความเสนาหา (Perennial, 1956)

ในบริบททางปรัชญา ความรักเป็นคุณธรรมแสดงออกซึ่งความเมตตา ความเห็นอกเห็นใจ และความเสนาหาทั้งหมดของมนุษย์ ความรักเป็นศูนย์กลางของศาสนาหลายศาสนา อย่างเช่นในวิถี "พระเจ้าเป็นความรัก" ของศาสนาคริสต์ คำว่ารักสามารถหมายถึงความถึงความรู้สึก สภาพทางอารมณ์และทัศนคติที่แตกต่างกันได้หลากหลาย ซึ่งอาจมีตั้งแต่ความพอใจทั่วไปจนถึงความดึงดูดระหว่างบุคคลอย่างรุนแรง แต่โดยเจาะจงแล้ว ความรักสามารถหมายถึงความต้องการอย่างเสนาหาและความสัมพันธ์ทางเพศของความรักแบบโรแมนติก ความรักที่มีเพศเข้ามาเกี่ยวข้อง ความใกล้ชิดทางอารมณ์ของความรักกับบุคคลในครอบครัว หรือรักบริสุทธิ์ที่นิยมมิตรภาพ (Kristeller, 1980) วิทยาศาสตร์นิยามว่าสิ่งที่เข้าใจได้ว่าเป็นความรักนั้นเป็นสภาพที่มาจากวิวัฒนาการของสัญชาตญาณการเอาตัวรอด โดยพื้นฐานแล้วเพื่อให้มนุษย์อยู่ร่วมกันเพื่อต่อต้านภัยคุกคามและเพื่อสนับสนุนความต่อเนื่องของสายพันธุ์ผ่านการสืบพันธุ์ พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของคำว่ารัก ไว้ว่า เป็นคำกริยา หมายถึงมีใจผูกพันด้วยความห่วงใย มีใจผูกพันด้วยความเสนาหาหรือชอบ ความรักเป็นสิ่งที่เกิดจากใจไม่อาจบังคับกันได้ ความรักที่แท้จริงคือความปรารถนาดีต่อคนที่ตนรักความยินดีที่คนที่ตนรักมีความสุข การให้อภัยเมื่อคนที่ตนรักทำผิด และการเสียสละความสุขของตนเพื่อความสุขของคนที่คุณรัก นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน งานของเขาถือว่าสามปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรักนั้นประกอบด้วยความผูกพันทางอารมณ์ ความเอื้ออาทร และความใกล้ชิด (Fisher, 2004)

แนวคิดการใช้ชีวิตคู่

สเติร์นเบิร์ก(Stenberg,1986:21-23,อ้างถึงใน อุทุมพร ตรังคมบัติ2543: 55)ได้ศึกษาถึงความรักชีวิตคู่ของบุคคลและสรุปผลมาดังนี้

ความรักมีองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ด้านคือ ความใกล้ชิด(Intimacy) ความใคร่ปรารถนา (Passion) และการผูกพันยอมรับ(Commitment) ทั้ง 3 องค์ประกอบพื้นฐานนี้สามารถจำแนกความรักได้เป็น 7 ประเภทดังนี้

1.ความรู้สึกรู้สึกชื่นชอบ(Liking) เป็นความรักที่มีพื้นฐานมาจากความใกล้ชิด ความรักแบบนี้เกิดจากการที่คนเราได้มีโอกาสพูดคุยพบปะกับบุคคลต่างๆ จนกลายเป็นความสนิทสนม ความใกล้ชิด เกิดความรู้สึกรู้สึกชื่นชอบในคนคนนั้น

2.การหลงรัก(Infatuation) เป็นความรักที่มีพื้นฐานมาจากความใคร่ปรารถนา ความรักแบบนี้เป็นความรู้สึกที่เราลุ่มหลงในความมีเสน่ห์ช่วยวนใจในคนคนนั้น

3.ความรักที่ว่างเปล่า(Empty) เป็นความรักที่มีพื้นฐานมาจากการผูกพันยอมรับ ความรักแบบนี้เป็นความรู้สึกที่เราไปปักใจยึดมั่นว่าเราจะอยู่กับเขาตลอดไป ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เราคิดเองอยู่คนเดียว ความรักแบบนี้จึงเป็นความรักที่ว่างเปล่า ไม่ได้มีใครมาอยู่กับเราจริง

4.ความรักที่ร้อนรุ่มตามการคิดฝัน (Romantic love) เป็นความรักที่มีพื้นฐานมาจากความใกล้ชิดและความใคร่ปรารถนา ความรักแบบนี้หลายท่านคงคุ้นเคยกับคำว่าความรักแบบโรแมนติก ซึ่งเป็นช่วงอารมณ์ความรักที่คนทั้งสองมีความใคร่ปรารถนาที่รุนแรงและร้อนรุ่ม เขาทั้งสองได้อยู่ใกล้ชิดมีความใคร่ปรารถนาต่อกัน ต่างมีจินตนาการคิดฝันถึงความสุขความสดชื่นความสมหวังในความรัก ราวกับมีฉันกับเธออยู่กันเพียง 2 คนเท่านั้นในโลกนี้

5.ความรักที่ลวงตาหลงคิดไปเอง (Fatuous love) เป็นความรักที่มีพื้นฐานมาจากความใคร่ปรารถนาและการผูกพันยอมรับ ความรักแบบนี้เป็นความรักที่คนเรารู้สึกลุ่มหลงในความมีเสน่ห์ช่วยวนใจจนปักใจยึดมั่นในคนคนนั้นแต่เพียงผู้เดียว คิดว่าตนเองต้องซื่อสัตย์รักเดียวใจเดียว และรอคอยเขาคนนั้นไปเรื่อยๆ จนกว่าสักวันหนึ่งความรักของเราคงสมหวัง

6.ความรักฉันเพื่อน (Companionate love) เป็นความรักที่มีพื้นฐานมาจากความใกล้ชิดและการผูกพันยอมรับ ความรักแบบนี้เป็นความรักที่คนเรามีความใกล้ชิดกัน และผูกพันยอมรับความใกล้ชิดที่มีต่อกัน ความรักแบบนี้เป็นความรักฉันเพื่อนที่มีความห่วงใยสุขทุกข์ร่วมกัน

7.ความรักที่สมบูรณ์แบบ (Consummate love) เป็นความรักที่มีพื้นฐานมาจากความใกล้ชิด ความใคร่ปรารถนา และการผูกพันยอมรับ ความรักแบบนี้ถือว่าเป็นความรักที่สมบูรณ์แบบเป็นความรักที่ดีเลิศ เป็นความรักที่มีทั้งความใกล้ชิด ความใคร่ปรารถนา และการผูกพันยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันตลอดไป ความรักแบบนี้จึงถือว่าเป็นความรักที่ดีที่สุด

หลักคิดชีวิตคู่ อยู่อย่างไรให้เหนียวแน่นเหน็บ (พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี,2556)

หากพูดถึงครอบครัวไทยสมัยก่อน ภาพที่เห็นได้ชัด คือครอบครัวขนาดใหญ่ ที่อยู่กันพร้อมหน้า หลากหลายช่วงวัย ตั้งแต่ปู่ย่าตายาย ลงมาจนกระทั่งถึงลูกหลานแต่ในปัจจุบัน ภาพเหล่านั้น ได้เลือนหายไปเกือบหมด จากครอบครัวใหญ่ ลดขนาดลง เป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น เนื่องจากความเจริญทางด้านวัตถุ ทำให้คน ต่างคนต่างอยู่ มีความหวาดระแวงสูงขึ้น รวมทั้งทำงานหาเงิน จนลืมใช้เวลา และความรักรับกับครอบครัว ส่งผลให้อากาศอันใกล้นี้ ครอบครัวไทย มีโอกาสเสี่ยงต่อการสลายตัวได้ง่าย

ทั้งนี้ เพื่อให้มีสติ และรู้หลักการใช้ชีวิตบนสังคมโลกาภิวัตน์ ชรรมะ ถือเป็นตัวช่วยหนึ่งของคนในสังคม ถ้าใช้อย่างเข้าใจ และใช้ให้เป็น ย่อมช่วยให้ชีวิตคู่มั่นคง เหนียวแน่น ไม่หน่ายเร็ว หรือที่เรียกกันว่า อยู่กันจนถือน้ำไม้เท้ายอดทอง กระบองยอดเพชรกันไปเลยทีเดียวโดยท่านได้กล่าวให้หลักคิดในประเด็นการครองรักให้ยั่งยืนว่า "การอยู่ด้วยกันให้มั่นคง และยืนยาว อยู่ที่การเริ่มต้นตั้งแต่การคบหาดูใจกัน หรือก่อนแต่งงานด้วยซ้ำ ว่าเราแต่งงานกับใคร ซึ่งทางพุทธเรา บอกไว้ว่า การครองรัก หรือการครองเรือน ควรให้การครองธรรมด้วย ซึ่งพระพุทธเจ้าบอกเลยว่า จะอยู่กับใครให้มั่นคง ต้องคู่ชีวิตที่เราจะแต่งงานด้วย"

4 เสมอ เทคนิคเลือกคู่ก่อนแต่งงาน

วิธีการเลือกคู่ นั้น พระนักคิดแนะว่า ทั้งฝ่ายชาย และฝ่ายหญิง ต้องมีส่วนที่เสมอกัน 4 ส่วน

(พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี,2556)

1. มีศรัทธาเสมอกันหรือไม่ (การที่จิตใจยึดมั่น ความเชื่อถือ เลื่อมใส)
2. มีความประพฤติเสมอกันหรือไม่
3. มีความเสียสละเสมอกันหรือไม่
4. มีปัญญา หรือมีกึ๋นเสมอกันหรือไม่

การมีชีวิตรักที่มั่นคง และมีความสุขนั้น ก่อนจะลงหลักปักฐานกับใคร ขอให้ใช้เวลา และดูใจให้ดีเสียก่อน เหมือนกับที่ท่าน ว.วชิระเมธีได้กล่าวไว้ในตอนต้นว่า "อยู่กับใครให้มั่นคง ต้องคู่ชีวิตที่เราจะแต่งงาน" และเมื่อแต่งงานกันแล้ว การครองรัก ควรครองธรรมไปพร้อมๆ กันด้วย เพื่อให้สอดรับคำกับอวยพรของญาติผู้ใหญ่ที่ให้ไว้ก่อนเข้าหอว่า "อยู่กันจนถือน้ำไม้เท้ายอดทอง กระบองยอดเพชรนะลูก" ดังนั้นอย่าทำให้ท่านเสียใจ และผิดหวัง เพราะเรื่องทะเลาะเล็กๆ น้อยๆ จนทำให้ต้องแยกทางกัน

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด โดยปัจจัยการใช้ชีวิตคู่ นั้นถือเป็นสิ่งสำคัญในการครองรักให้ยาวนาน โดยทฤษฎีนี้ได้บอกถึงสิ่งสำคัญและชี้ตรงจุดที่สำคัญหรือสิ่งที่เราลืมไปแล้วในอดีตว่าแท้จริงแล้วเป็นอย่างไรและการใช้ชีวิตคู่เมื่อถึงจุดๆหนึ่งมักเจอกับปัญหาโดยหลีกเลี่ยงไม่ได้ซึ่ง

อาจจะนำไปสู่การแตกแยก จึงต้องนำหลักธรรมเข้ามาช่วย รวมทั้งผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบของความรักของสเติร์นเบิร์ก(Stenberg) มาใช้เป็นตัวแปรอิสระในกรอบแนวคิดและนำมาพัฒนาแบบสอบถามอีกทั้งยังใช้ในการประกอบทำให้คำนิยามศัพท์องค์ประกอบของความรัก ด้านความใกล้ชิด ความใคร่ปรารถนา การผูกพันยอมรับ โดยนำทฤษฎีของสเติร์นเบิร์กมาประกอบ

4.บริบทกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยแห่งนี้มีนักศึกษานักศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต ประมาณ 17,400 คน และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประมาณ 2,800 คน โดยเป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่ใน จังหวัดเพชรบุรี ก่อตั้งเมื่อประมาณปี 2540 (มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2546)

การเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ระดับปริญญาบัณฑิตแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทแรกผ่านการสอบคัดเลือกรวมระบบกลางหรือระบบแอดมิสชันส์ ซึ่งดำเนินการโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประเภทหลังผ่านการสอบคัดเลือกโดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกเอง ได้แก่ โครงการโควตาพิเศษ จะรับเฉพาะนักเรียนที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดต่างๆ 28 จังหวัด โครงการรับนักศึกษาเพิ่มพิเศษของบางคณะวิชา โครงการรับผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา

งบประมาณส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัย ได้รับการจัดสรรจากเงินงบประมาณแผ่นดิน นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังมีงบประมาณรายได้ใช้จ่ายเสริมในส่วนอื่นๆ อาทิ จากการเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา การให้บริการด้านอื่นๆ ตลอดจนการบริจาค ซึ่งเป็นงบประมาณส่วนน้อยที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อเสริมงบประมาณแผ่นดิน รวมงบประมาณทุกประเภทของมหาวิทยาลัย ปีละประมาณกว่า 1,350 ล้านบาท

มหาวิทยาลัยจัดบริการและสวัสดิการต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาในหลายด้าน อาทิ หอพักนักศึกษา การให้คำปรึกษา การแนะแนวศึกษาและอาชีพ การศึกษาวิชาทหาร ทุนการศึกษา โครงการเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา บริการสุขภาพอนามัย การประกันอุบัติเหตุ ส่วนบุคคล สนามกีฬา สระว่ายน้ำ และโรงอาหาร ฯลฯ

โดยรวมแล้วมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นั้น มีหอพักหลังมหาวิทยาลัยโดยประมาณ 17 หอพัก โดยส่วนใหญ่ คู่รักมักจะไปใช้บริการใน วันหยุดธรรมดา เสอา อาทิตย์ หรือวันหยุดเทศกาล เช่นวันปีใหม่ แต่ส่วนใหญ่ วันแห่งความรัก มักจะมีผู้ไปใช้บริการกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งคู่รักส่วนใหญ่นั้นก็มักจะออกมาใช้บริการ แต่ก็อาจมีบางส่วนที่จับกลุ่มมาทำงาน หรือดิ้นหนังสือกัน แต่จากการสังเกตโดยส่วนมากนั้นมักจะเป็นคู่รักที่ออกมาใช้บริการ โดยส่วนใหญ่ จะเป็น ปี 3 และปี 4 ส่วน ปี 1 และปี 2 นั้นมีไม่มากเท่าที่ควร โดยการให้บริการโดยส่วนมากจะเป็นการให้บริการแบบห้องพักรายวัน

ธรรมดา ราคาห้องละประมาณ 350-600 บาท สำหรับค่าหอรายวัน ส่วนห้องพักรายเดือนจะตกอยู่ที่ราคาประมาณ 2500-6800 บาท โดยส่วนใหญ่ผู้ที่อยู่หอพักในมหาวิทยาลัยมักจะมาใช้บริการเป็นรูปแบบรายวัน

5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศศินันท์ พันธุ์สุวรรณ(2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลการวิจัยพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา : สถานการณ์ ปัญหา แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหา ว่า การวิจัยดังกล่าวเป็นการศึกษาเชิงพรรณนาที่มุ่งศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ทั้งสถานการณ์ที่เป็นอยู่ สภาพปัญหา ตลอดจนแนวทางการป้องกัน และแก้ไขปัญหาใน ต.แม่ใส อ.เมือง จ.พะเยา โดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น และแนวคำถามในการสนทนากลุ่มวิเคราะห์ข้อมูล โดยสถิติเชิงพรรณนา รวมทั้งวิเคราะห์เนื้อหาจากการสนทนากลุ่มโดยการจัดหมวดหมู่ของคำตอบที่ได้จากนั้นได้ประเมินสถานการณ์ถึงพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในตำบล โดยให้วัยรุ่นตอบแบบสอบถาม

จากการวิจัยพบว่าผู้สนทนากลุ่มมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันว่า วัยรุ่นในชุมชนมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยลงเรื่อยๆ และแสดงพฤติกรรมทางเพศกันอย่างเปิดเผย เช่น การคบกันเป็นแฟนกัน ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การมีคู่นอนหลายคน ถือเป็นเรื่องปกติในวัยรุ่น ตลอดจนการอยู่กินกันก่อนแต่งงานมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ และวัยรุ่นในพื้นที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมส่งผลให้เกิดการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร หรือการตั้งครรภ์ไม่ถึงประสงค์ขึ้น เป็นต้น

ปัญญญาประดิษฐ์บาทูภาและศรชญ์ภู่ง (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยากรณีนักศึกษาที่อยู่ร่วมกัน โดยไม่ได้แต่งงาน

จากการวิจัยพบว่าความขัดแย้งในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน โดยไม่ได้แต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ผู้ให้ข้อมูล คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนดจำนวนทั้งสิ้น 4 คน เป็นนักศึกษาหญิง จำนวน 2 คน และเป็นนักศึกษาชาย จำนวน 2 คน (นักศึกษาระดับปริญญาตรี) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการตามขั้นตอนของการศึกษาคุณภาพปรากฏการณ์วิทยาเชิงประจักษ์ (Empirical Phenomenology) โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม การบันทึกเทป และทำการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าความหมายของความขัดแย้งในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน โดยไม่ได้แต่งงานของนักศึกษา เป็นสถานการณ์ที่ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าเกิดความไม่เข้าใจกัน คิดกันคนละอย่าง หรือทำอะไรไม่ตรงกับความต้องการเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการให้ความหมายของความขัดแย้งในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน โดยไม่ได้แต่งงานของนักศึกษา ผู้ให้

ข้อมูลรับรู้ว่าสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างตนกับคู่รัก มีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การนอกใจ การดูแลเรื่องเงิน งานบ้าน และการใช้เวลาร่วมกัน

ลักษณะของความขัดแย้งในการใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงานของนักศึกษา ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าลักษณะของความขัดแย้งระหว่างตนกับคู่รัก มี 2 ลักษณะ ได้แก่ ความโกรธ และการสื่อสารที่ไม่เหมาะสม

การจัดการความขัดแย้งในการใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงานของนักศึกษา ได้แก่ การหลีกเลี่ยง และการปรับความเข้าใจกันและร่วมมือกัน ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าการจัดการความขัดแย้งระหว่างตนกับคู่รัก มี 2 วิธี ได้แก่ การหลีกเลี่ยง และการปรับความเข้าใจกันและร่วมมือกัน

ผู้ให้ข้อมูลตระหนักว่าความขัดแย้งในการใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงานของนักศึกษา คือ ความไม่เข้าใจกัน ซึ่งความขัดแย้งในการใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงานของนักศึกษา เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยาก และถ้าพิจารณาถึงชีวิตประจำวันของนักศึกษาที่อยู่ร่วมกัน โดยไม่ได้แต่งงานอย่างละเอียดแล้วจะพบว่าความขัดแย้งสามารถเกิดขึ้นได้บ่อยครั้ง

ณัฐริกา ชมปรีดา(2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการณ์การนอกใจคู่สมรส กรณีศึกษาชายไทยในเขตเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์” นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการณ์การนอกใจคู่สมรส และสาเหตุต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อ การนอกใจคู่สมรสของชายไทยในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ที่รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม-มีนาคม 2553 และใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เน้นลักษณะการสนทนาแบบไม่เป็นทางการและการถามแบบคำถามเปิด แล้วนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการศึกษาชายที่นอกใจคู่สมรสกล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมนอกใจคู่สมรส คือ แรงผลักดันจากตนเองและสิ่งเร้าภายนอกไม่ว่าจะเป็นเพศสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา ความห่างไกลของสามีภรรยา และการให้ความสำคัญในตัวของสามี นอกจากนี้ กรณีศึกษามีความรู้สึกผิดต่อพฤติกรรมการณ์การนอกใจ โยอิงแนวคิดด้านศาสนาเรื่อง เวน-กรรม แต่ในส่วนจริยธรรมเป็นการผิดต่อภรรยาและบุคคลในครอบครัวอย่างมาก

จากการวิจัยพบว่าผู้ชายนั้นมีความต้องการให้คู่สมรสตอบสนองความต้องการของเขา ตามที่เขาต้องการ ผู้ชายไม่ตั้งใจที่จะนอกใจคู่สมรสแต่อย่างใด พวกเขาปรารถนาจะมีชีวิตครอบครัวที่มีความสุขด้วยกันทั้งนั้น เพียงแต่ความต้องการของเขาและคู่สมรสในบางอย่างอาจจะไม่ตรงกัน เช่น ความสัมพันธ์ทางเพศ การถูกยอมรับและความคิดเห็นคุณค่าของตนเอง การได้รับความสนใจจากภรรยาและครอบครัวภรรยา เป็นต้น และถึงแม้จะนอกใจคู่สมรสและก็ยังรู้สึกผิด และเทิดทูนคู่สมรสของตนเป็นอันดับแรก กรณีที่มีบุตรก็จะมีความรักความเห็นใจบุตรอย่างมาก หากคู่สมรสสามารถตอบสนองความต้องการและทำให้ชีวิตคู่มีความสุขร่วมกันกับเขาได้ ผู้ชายก็จะ

นอกจากผู้สมรสได้ยาก ผู้ชายที่นอกใจผู้สมรสพวกเขา รู้สึกผิดต่อภรรยาด้วยกันทั้งนั้น และเป็นสิ่งที่เขาไม่อยากจะหาหากไม่มีเหตุจำเป็น ทั้งนี้ โอกาสยังเป็นสิ่งสำคัญ ผู้ชายมีความคิดเห็นว่าการที่พวกเขา นอกใจภรรยาเป็นบางครั้งตามแต่โอกาสที่มีนั้น เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่เกิดขึ้นกับผู้ชายทุกคน แต่ท้ายที่สุดแล้วผู้หญิงที่เขารักและจะกลับมาหา นั้น ก็คือครอบครัวและผู้สมรสของเขานั่นเอง

สุธา เจียรนัยกุลวานิช (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องเจตนาพฤติกรรมเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านคุณธรรม: งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยแบบมีส่วนร่วม (participatory research) ประกอบด้วยกระบวนการเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตนาพฤติกรรมเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านคุณธรรมของนักศึกษา และวิเคราะห์จุดกำเนิดของเจตนาพฤติกรรมดังกล่าวโดยใช้กรอบทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ นักศึกษาคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 35 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา บช. 420 ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหาร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 และถูกเลือกมาแบบเฉพาะเจาะจง ประเด็นที่ศึกษา คือ เจตนาพฤติกรรมเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านคุณธรรม 4 มิติ ประกอบด้วยคุณธรรมที่เป็นปัจจัยแรงผลักดัน คุณธรรมที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยง คุณธรรมที่เป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้ง และคุณธรรมที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยอาศัยกิจกรรมในชั้นเรียนที่สร้างขึ้นเป็นเครื่องมือในการสอน ซึ่งได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้คัดเลือกข่าวที่เผยแพร่ในหนังสือพิมพ์หรือในสื่ออื่นที่เห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับคุณธรรมจริยธรรมเกิดขึ้นตามความสนใจเพื่อส่งเสริมบรรยากาศความเป็นประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน และอาศัยกระบวนการกลุ่มให้นักศึกษาได้วิเคราะห์บทเรียนจากข่าวร่วมกันตลอดภาคการศึกษา รวมถึงการเสริมแรงโดยใช้การบอกเล่าจากประสบการณ์ตรงของผู้สอนเพื่อเพิ่มเติมเหตุผลเชิงจริยธรรมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากนั้นจึงให้นักศึกษาระบุเจตนาพฤติกรรมเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านคุณธรรม

จากการวิจัยพบว่านักศึกษามีเจตนาพฤติกรรมเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านคุณธรรมครบทั้ง 4 มิติ โดยมิติที่เด่นชัดที่สุด คือ มิติคุณธรรมที่เป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้ง ได้แก่ ความมีสติ ความรอบคอบ และความตั้งใจให้ดี โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ระบุความตั้งใจจริงที่จะนำคุณธรรมในประการนี้ไปประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และพบว่าจุดกำเนิดของคุณธรรมในใจ เกิดจากการมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมคุณธรรมโดยพบว่า นักศึกษามีความเข้าใจและตระหนักถึงคุณค่าของคุณธรรมในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้ยังพบว่า เจตนาพฤติกรรมเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านคุณธรรม เกิดจากการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง โดยได้รับอิทธิพลจากครูผู้สอนที่คอยย้ำเตือนถึงความสำคัญของคุณธรรมดังกล่าวต่อการดำรงชีวิตอย่างปกติสุข ตลอดจนการรับรู้ถึงความสามารถในการควบคุมตนเองผ่านคำมั่นสัญญาที่นักศึกษาได้ให้ไว้กับครูผู้สอนโดยสมัครใจ

วัลยา ธรรมพนิชวัฒน์ (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่นไทยในจังหวัดเชียงใหม่วัยรุ่นไทยยังมีความรู้ที่จำกัดในเรื่องเพศศึกษา มีค่านิยมทางเพศที่เป็นอิสระ และมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ปลอดภัย ทำให้มีโอกาสเสี่ยงสูงที่จะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์รวมทั้งการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การเรียนและอนาคตของตัววัยรุ่นเอง งานวิจัยที่ศึกษาความต้องการในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่นไทยในจังหวัดเชียงใหม่

จากการวิจัยพบว่าปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมี 5 ประการ คือ 1) บทบาททางสังคมที่คลุมเครือ ซึ่งนำไปสู่การรับรู้เอกลักษณ์ที่สับสน (confused identity), 2) มีความอยากรู้อยากเห็นและการรับรู้ทางเพศที่สูงขึ้น, 3) ขาดความรู้และทักษะชีวิต (life skills) ที่จำเป็น, 4) บิดามารดาไม่ค่อยมีส่วนร่วม, และ 5) ขาดการควบคุมตนเองและชอบความ เสี่ยง และขาดทักษะชีวิตที่จะช่วยให้สามารถจัดการกับความต้องการทางเพศของตนเองหรือเจรจา ต่อรองในสถานการณ์ที่อาจถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่เต็มใจ

การศึกษาของ ระจิตดา ณ พัทลุง ในนักเรียนอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิงเริ่มมี เพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุเฉลี่ย 14 ปี การศึกษาของปวีณา สายสูง ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน พบว่านักศึกษาหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อ อายุเฉลี่ย 17.8 ปี และการศึกษาของพิสมัย นพรัตน์ พบว่าวัยรุ่นหญิงในจังหวัดอุดรดิษฐ์มี เพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุเฉลี่ย 15.2 ปี จาก ผลการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นหญิงมี แนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากยิ่งขึ้น อันเป็นผลให้เกิดปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางที่ นำไปสู่การเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนาได้ในด้านลักษณะการมี เพศสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์กับคนรักมากที่สุด เมื่อพิจารณาการใช้ ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีการใช้ถุงยางอนามัยเพียงร้อยละ 37.8 ที่ ใช้ได้อย่างถูกต้องและใช้เป็นประจำ

นิตยา นิตพรพิสิฐ(2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยราช ภัฏสกลนครที่มีต่อพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันก่อนสมรสในระหว่างศึกษา การศึกษาครั้งนี้เป็นการ วิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครที่มี ต่อพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันก่อนสมรสในระหว่างศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครปีการศึกษา 2553 จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามให้ตอบด้วยตนเองสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการวิจัยพบว่าพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครมีทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันก่อนสมรสในระหว่างศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 68.0

เฉลิมศรี อานกำปิง (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จากการรวบรวมข้อมูลของโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอหนึ่ง ของจังหวัด นครราชสีมา

จากการวิจัยพบว่ามึนักเรียนที่ต้องลาออก เพื่อแต่งงานมีครอบครัวขณะที่กำลังศึกษาอยู่ปีการศึกษา 2547 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 ปี 2548 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.59 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.55 ส่วนใหญ่เด็กวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ ต้องออกจากโรงเรียน โดยที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา และในปี 2551 มีวัยรุ่นหญิงชั้นมัธยมศึกษาที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร อายุไม่เกิน 18 ปี จำนวน 6 ราย และได้ลาออกจากโรงเรียนในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ทั้ง 6 ราย

กุลวดี เถนว่อง (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และแนวทางการแก้ปัญหาที่ยั่งยืน : กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานีในการวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และหาสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อทราบถึงสภาพชุมชน โรงเรียนในปัจจุบันก่อนว่า มีการดำรงอยู่หรือวิถีชีวิตเช่นไร เมื่อได้สาเหตุที่แท้จริงก็มุ่งหวังจะเสริมสร้างโรงเรียนเป็นศูนย์กลาง ให้คนในชุมชนได้เข้าร่วมเพื่อเรียนรู้ ร่วมกันคิด วิเคราะห์สภาพที่เป็นอยู่จริง และทดลองจัดการกับสาเหตุของปัญหาเบื้องต้น เพื่อวางแผนอนาคตโดยใช้กระบวนการความเอื้ออาทรต่อกัน เป็นเครือข่าย ของทั้งโรงเรียนและชุมชน โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดปทุมธานี โดยการใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก ในสถานที่จริง

จากการวิจัยพบว่าอิทธิพลที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เมื่อศึกษาจากเด็กที่เคยมีเพศสัมพันธ์พบว่าปัจจัยด้านเพศ สถานภาพของบิดามารดา , การทำกิจกรรมยามว่าง , การไม่เห็นคุณค่าในตนเอง , รายได้ไม่เพียงพอ ความสัมพันธ์ของครูกับเด็ก และการเปิดรับแหล่งข้อมูลข่าวสารประเภทที่มีความเสี่ยงมากกว่าเด็กที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ แต่แหล่งข้อมูลข่าวสารโดยรวมกลับไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย แนวคิดการเกิดพฤติกรรมทางเพศ พบว่า ปัจจัยทางสังคม ซึ่งเปรียบเทียบเสมือนตัวกระตุ้นภายนอก คือ สภาพแวดล้อมที่เป็นรูป รส กลิ่น เสียง และสัมผัส ได้แก่ รูปแบบการเลี้ยงดูในครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัว ลักษณะเพื่อนสนิทที่คบ การทำกิจกรรมของกลุ่มเพื่อนที่คบ แหล่งข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศที่ได้รับ ซึ่งองค์ประกอบต่างๆ

ถ้าไม่มีความเหมาะสมก็จะเป็นตัวกระตุ้นหรือสิ่งเร้าให้วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมตามมาได้

สุวรรณ นันทมงคลชัย (2545) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวในชีวิตสมรสของสตรีในเขตชนบท จังหวัดพิษณุโลก การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวในชีวิตสมรสของสตรีในเขตชนบท อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างเป็นสตรีที่สมรสแล้วอยู่กินกับคู่สมรสตั้งแต่ 1-3 ปี จำนวน 250 คน ในเขตชนบท อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ปัจจัยก่อนสมรส ปัจจัยขณะสมรส แบบวัดการสนับสนุนทางสังคม และแบบวัดการปรับตัวในชีวิตสมรส ระหว่างวันที่ 7 ถึง 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2545 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Chi-square Test

จากการวิจัยพบว่าสตรีส่วนใหญ่มีระดับการปรับตัวในชีวิตสมรสอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 74.8 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวในชีวิตสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ $p\text{-value} < 0.05$ คือปัจจัยก่อนสมรส ได้แก่ ความพร้อมด้านการเงิน ปัจจัยขณะสมรส ได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ครอบครัว และปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม ผลการศึกษานี้มีข้อเสนอแนะว่า คู่สมรสควรมีความพร้อมด้านการเงินก่อนสมรส และสามีควรมีการสนับสนุนทางสังคมที่ดี เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการปรับตัวในชีวิตสมรสที่ดีต่อไป

จรรยารัตน์ เทพยา (2545) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา ได้ศึกษาค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านเพื่อน ด้านตนเอง ด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

จากการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส โดยขึ้นอยู่กับระดับความถี่ซึ่งของพฤติกรรมทางเพศและระดับความผูกพันทางอารมณ์ของบุคคลนั้นกับบุคคลที่มีความสัมพันธ์ด้วยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส กับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส พบว่า ปัจจัยด้านตนเอง ด้านครอบครัว ด้านเพื่อน และด้านสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และปัจจัยด้านโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

นิมิต มั่งมีทรัพย์ (2542) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในวัยรุ่นการศึกษา ผู้วิจัยได้ตั้งกรอบความคิดของกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในวัยรุ่น โดยเริ่มต้นขั้นตอนการรับรู้ความหมายเพศ การกำหนดวิธีการหาเหตุผลต่อรองและการลงมือปฏิบัติการสร้างความสัมพันธ์ทางเพศ

จากการวิจัยพบว่ามีขั้นตอนดังนี้

1. กระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในวัยรุ่น
  - 1.1. การรับรู้ความหมายเพศและความสัมพันธ์ต่างเพศ
  - 1.2. ความรู้สึกว่าตนเองมีอำนาจเหนือกว่าหรือต่ำกว่าคู่สัมพันธ์
  - 1.3. การกำหนดบทบาทเพศและวิธีการให้ตนเอง
  - 1.4. การกำหนดวิธีการจัดการกับความรู้สึกนึกคิดของตนเองที่ผูกพันอยู่กับค่านิยมบรรทัดฐานสังคม
  - 1.5. ลงมือปฏิบัติการสร้างความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามตามที่ตนเองกำหนดไว้
2. ข้อสรุปทฤษฎีผลการวิจัย การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพศในวัยรุ่น
  - 2.1. เจาะใจปัจจัยของการรับรู้ความหมายเพศ ได้แก่ บทบาท และ ทัศนคติ
  - 2.2. การกำหนดความหมายคู่สัมพันธ์ทางเพศ
  - 2.3. การกำหนดวิธีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ได้แก่ การเลือกคู่สัมพันธ์, การติดต่อสัมพันธ์ และการสร้างสัมพันธ์
  - 2.4. การลงมือปฏิบัติการสร้างความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม
3. ข้อสรุปเชิงทฤษฎีจากผลการวิจัย การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
  - 3.1. เจาะใจปัจจัยของการสร้างความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ได้แก่ อารมณ์ความรัก ความต้องการทางเพศ และต้องการพึ่งพา
  - 3.2. การรับรู้ความขัดแย้งภายในตนกับความคาดหวังที่สังคมกำหนด
  - 3.3. การหาเหตุผลต่อรองเพื่อกำหนดทางเลือกให้กับตนเอง
  - 3.4. กำหนดความหมายให้กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
    - 3.4.1. ผลดีมากกว่าผลเสีย และยินยอมให้เกิดขึ้น
    - 3.4.2. ผลเสียมากกว่าผลดี และไม่ยินยอมให้เกิดขึ้น

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมนำเอางานวิจัยดังกล่าวมาผู้วิจัยได้นำผลการศึกษางานวิจัยข้างต้นมาใช้ในการพัฒนาแบบสอบถาม สร้างกรอบแนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม และใช้ในการอภิปรายผลการวิจัยในงานวิจัยครั้งนี้

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานปัญญา ประดิษฐ์บาทุกาและสธช ภู่ง (2553) วิจัยผู้วิจัยพบว่าลักษณะประชากรที่แตกต่างกันอาจมีผลทำให้ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งงานต่างกัน จึงกำหนดสมมุติฐานได้ว่า

สมมุติฐานที่ 1.ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่ต่างกันส่งผลต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานของ นิमित มั่งมีทรัพย์ (2542) ผู้วิจัยคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ปัจจุบันนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ชีวิตคู่ในปัจจุบันเนื่องจากยุคสมัยเปลี่ยนไปและค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศก็เปลี่ยนไปจึงทำให้ปัจจุบันนี้เรื่องเพศเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งจึงกำหนดสมมุติฐานได้ว่า

สมมุติฐานที่ 2.ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

งานวิจัยของ วีรยุทธ (2553) ได้ระบุไว้ว่าองค์ประกอบของความรักนั้นอยู่ 3 ปัจจัยคือ ครอบครัว เพื่อน สังคม จากการศึกษางานวิจัยผู้วิจัยจึงคิดว่าองค์ประกอบของความรักนั้นมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งผู้วิจัยจึงกำหนดสมมุติฐานได้ว่า

สมมุติฐานที่ 3.องค์ประกอบของความรักมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติ ในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติ และพฤติกรรมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี(Quantitative Research) โดยการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Method) และใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

- 1.การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 2.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.แหล่งที่มาของข้อมูล
- 4.การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.ประชากร

การกำหนดตัวอย่างในที่นี้จะกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% โดยข้อมูลที่เก็บได้จากกลุ่มตัวอย่างมีการกระจายแบบปกติ (Normal Distribution) โดยมีค่าของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% หรือเท่ากับ 0.05 โดยการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างคำนวณได้จากสูตรของ (Cochran, 1977, อ้างถึงใน วิระพร แก้วพิพัฒน์, 2554 : 52)

2.กลุ่มตัวอย่าง

การคำนวณหาขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{p(1-p)Z^2}{d^2}$$

โดย n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

P แทน สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการ (0.5)

Z แทน ความมั่นใจที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 มีค่าเท่ากับ 1.96

d แทน สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ (0.05)

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{0.5(1-0.5)(1.96)^2}{(0.5)^2}$$

$$n = \frac{0.25(3.8416)}{0.0025}$$

$$n = \frac{0.9604}{0.0025}$$

$$n = 384.16 \text{ ประมาณ } n = 385$$

จากการคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่ควรใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 400 ตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับวิธีการสุ่มตัวอย่างจะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) เป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างโดยที่ไม่สามารถทราบโอกาส หรือ ความน่าจะเป็นของแต่ละหน่วยในประชากรที่ถูกเลือกได้ โดยสุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความสะดวก (Covenience Sampling) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างที่เต็มใจและสะดวกที่จะให้ข้อมูลจำนวน 400 คน

2.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติการมีคู่โดยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. พัฒนาแบบสอบถามจากงานของ นิตยา อธิเสน และอนุพร นิลหลาเรื่องการศึกษาทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครที่มีต่อพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันก่อนสมรสในระหว่างศึกษา(2553)

2. ได้ทดสอบกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยมหาวิทาลัยราชภัฏแห่งหนึ่งในจังหวัดราชบุรี นอกจากนี้ได้ทำการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ได้เก็บรวบรวม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิจัยในการหาค่าความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมประสิทธิ์อัลฟา(Alpha Coefficient) โดยใช้ค่า Cronbach's Alpha ที่เกิน 0.60 (Cronbach,1951, อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิรัฐ, 2547: 14) ตามตารางด้านล่าง

ตารางที่ 1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิจัย

ตัวแปร	ค่าความเชื่อมั่น α
1.อิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ	0.7657
2.องค์ประกอบของความรัก	0.7657
3.ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง	0.7945
รวม	0.8564

3.รูปแบบของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 3 องค์ประกอบของความรักที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 4 ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี

โดยการคิดคะแนนในแต่ละตอนจะใช้มาตราวัดแบบ Rating Scale โดยกำหนดให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามดังนี้

คะแนน	ความหมาย
1	น้อยที่สุด
2	น้อย
3	ปานกลาง
4	มาก
5	มากที่สุด

โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การคิดค่าเฉลี่ยคะแนน โดยใช้เกณฑ์ ของสุวิมล ตรีภานนท์ (2549: 35) ดังนี้

ความกว้างของช่วงระดับคะแนน = $\frac{\text{ค่าคะแนนสูงสุด} - \text{ค่าคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$

$$= \frac{5-1}{5}$$

$$= 0.80$$

เมื่อได้คะแนนช่วงห่างในแต่ละช่วง สามารถกำหนดระดับความสัมพันธ์ในแต่ละช่วง
ได้ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
1.00-1.80	น้อยที่สุด
1.81-2.60	น้อย
2.61-3.40	ปานกลาง
3.41-4.20	มาก
4.21-5.00	มากที่สุด

3.แหล่งที่มาของข้อมูล

แหล่งที่มาของข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้มาจาก 2 แหล่ง ดังนี้

3.1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลโดยใช้
แบบสอบถาม

3.2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ การรวบรวมข้อมูลจากการค้นคว้า หนังสือ
เอกสาร วารสาร วิจัย และบทความต่างๆรวมทั้งการค้นคว้า ข้อมูล จากอินเทอร์เน็ต เพื่อให้เป็น
แหล่งอ้างอิงและเป็นข้อสนับสนุนแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ โดยข้อมูลดังกล่าวสามารถเก็บได้จาก
แหล่งต่างๆดังนี้

3.2.1. ตำราและเอกสารทางวิชาการ

3.2.2. วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2.3. อินเทอร์เน็ต

4.การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการรวบรวมข้อมูลครบถ้วนแล้วผู้วิจัยได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลจาก
แบบสอบถามที่รวบรวมได้มาดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1.การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกไป

4.2.การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วนแล้วมาลงรหัสรายชื่อ

4.3.นำข้อมูลมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติที่ใช้ในการวิจัย ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังนี้)

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จะนำมาลงรหัส ด้วยมือและประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ตัวสถิติวิเคราะห์ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) พื้นฐานประกอบด้วย

1.1 ค่าความถี่ (Frequency)

1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.3 ค่าเฉลี่ย (Average)

1.4 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

โดยการใช้ตัวสถิติข้างต้นจะใช้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 โดยการวิเคราะห์ผลจะแสดงให้เห็นการวิเคราะห์ ปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ โดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายลักษณะของปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ที่ใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)

3.1.ค่า t-test ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544 : 173)

-เพศกับทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

3.2.การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance ANOVA) แบบทดสอบทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544 : 142)

- ระดับการศึกษากับทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง
- คณะวิชากับทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง
- ค่าใช้จ่ายต่อเดือนกับทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง
- ภูมิลำเนาเดิมกับทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง
- ที่อยู่ปัจจุบันกับทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

3.3. ค่า ส ท ค อ ส ห ส ม พ ั น ธ์ อ ย่ า ง ง่าย Pearson Correlation (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกัน

- อิทธิพลของครอบครัวกับทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง
- อิทธิพลของเพื่อนกับทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง
- อิทธิพลของสังคมกับทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง
- ด้านความใกล้ชิดกับทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง
- ด้านความใคร่ความปรารถนา กับทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง
- ด้านการผูกพันยอมรับกับทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติ การใช้ชีวิตรูปแบบ อยู่ก่อนแต่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ในจังหวัดเพชรบุรี” ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเรื่องการสร้างความยอมรับกับกลุ่มลูกค้ำ เป้าหมายของธุรกิจขายตรงในสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ ข้อมูลทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ในจังหวัดเพชรบุรี

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ในจังหวัด เพชรบุรี

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	188	47.0
หญิง	212	53.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 2 สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามเพศแล้วพบว่า เพศหญิงมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 และเป็นเพศชาย จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปี 1	22	5.5
ปี 2	79	19.7

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา(ต่อ)

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
ปี 3	98	24.5
ปี 4	201	50.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 3 สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามอายุแล้วพบว่า ชั้นปีที่ 4 มีจำนวนมากที่สุด จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 98คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 22คน คิดเป็นร้อยละ 5.5ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามคณะวิชาที่ศึกษา

คณะวิชาที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาการจัดการ	294	73.5
สัตวศาสตร์และการเกษตร	77	19.25
เทคโนโลยีสารสนเทศ และ การสื่อสาร	29	7.25
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4 สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคณะวิชาที่ศึกษาคณะ วิทยาการจัดการมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 294คน คิดเป็นร้อยละ 73.5 รองลงมา คือ สัตวศาสตร์และการเกษตร จำนวน 77คน คิดเป็นร้อยละ 19.25เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.25ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3,000 บาท	7	1.8
3,000-4,000 บาท	78	19.5
4,000-5,000 บาท	8	2
มากกว่า 5,000 บาท	306	76.7

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามค่าใช้จ่าย(ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 5 สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามค่าใช้จ่ายแล้วพบว่า มีค่าใช้จ่ายมากกว่า 5,000 บาทมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 306คน คิดเป็นร้อยละ 76.7รองลงมา คือ 3,000-4,000 บาทจำนวน 78คน คิดเป็นร้อยละ 19.54,000-5,000บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2 และต่ำกว่า 3,000 บาทจำนวน 7คน คิดเป็นร้อยละ 1.8ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	147	36.7
ภาคกลาง	136	34.0
ภาคใต้	56	14.0
ภาคอีสาน	34	8.5
ภาคเหนือ	27	6.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 6 สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามภูมิลำเนาแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีภูมิลำเนาจำนวนมากที่สุดคือ กรุงเทพมหานครจำนวน 147คน คิดเป็นร้อยละ 36.7รองลงมาคือ ภาคกลาง จำนวน 136คน คิดเป็นร้อยละ 34.0ภาคใต้ จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0ภาคอีสานจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และ ภาคเหนือจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง โดยจำแนกตามที่พัก

ที่พัก	จำนวน	ร้อยละ
หอพักบริเวณมหาลัย	337	84.25
หอพักในเขตหัวหิน , ชะอำ	37	9.25
บ้านพักอาศัย(เช่า)	5	1.25
บ้านพักของตนเอง	21	5.25
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 7 สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามที่พักแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีหอพักบริเวณมหาวิทยาลัยจำนวนมากที่สุด จำนวน 337คน คิดเป็นร้อยละ 84.25รองลงมาคือ หอพักในเขตหัวหิน, ะชะอำจำนวน 37คน คิดเป็นร้อยละ 9.25บ้านพักของตนเอง จำนวน 21คน คิดเป็นร้อยละ 5.25และบ้านพักอาศัย(เช่า) จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25ตามลำดับ

ส่วนที่ 2การวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อทัศนคติของการใช้ชีวิตร่วมกัน ตลอดจนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศและองค์ประกอบของความรักที่มาจากการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษา

2.1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อทัศนคติของการใช้ชีวิตร่วมกัน ตลอดจนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศและองค์ประกอบของความรักที่มาจากการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษา

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ

ปัจจัยที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศ	ค่าเฉลี่ย($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)	แปลผล
อิทธิพลของครอบครัว	4.08	0.241	มาก
อิทธิพลของเพื่อน	4.17	0.167	มากที่สุด
อิทธิพลของสังคม	4.16	0.109	มากที่สุด
รวม	4.14	0.172	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.14$, S.D. = 0.172) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อไปนี้ อิทธิพลของเพื่อนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.17$, S.D. = 0.167) อิทธิพลทางสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.16$, S.D. = 0.109) อิทธิพลของครอบครัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.08$, S.D. = 0.241)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอิทธิพลของครอบครัว

อิทธิพลของครอบครัว	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)	แปลผล
1.เด็กจะลอกเลียนแบบพฤติกรรมของครอบครัวมาเป็นบุคลิกของตน	44	223	119	14	0	3.74	0.694	มาก
2. การที่ครอบครัวตามใจ ส่งผลให้กล้าออกมาใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน	139	148	56	57	0	3.92	1.026	มาก
3.ครอบครัวขาดความรักความอบอุ่นทำให้อยากออกมาใช้ชีวิตคู่	216	118	62	4	0	4.36	0.776	มากที่สุด
4.ครอบครัวที่ขาดการเอาใจใส่ทำให้ออกมาใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน	135	196	67	2	0	4.16	0.707	มาก
5.การอยู่ห่างไกลครอบครัวทำให้อยากใช้ชีวิตคู่	206	115	76	3	0	4.31	0.800	มากที่สุด
6.สิ่งเร้า สิ่งกระตุ้น ในครอบครัว ทำให้ออกมาใช้ชีวิตคู่	133	124	140	3	0	3.96	0.844	มาก
รวมเฉลี่ย						4.07	0.807	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.807) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น

ต่อไปนี้จะสรุปว่าความรักรักความอบอุ่นทำให้อยากออกมาใช้ชีวิตคู่ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.36$, S.D. = 0.776) การอยู่ห่างไกลครอบครัวทำให้อยากใช้ชีวิตคู่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.31$, S.D. = 0.800) การอยู่ห่างไกลครอบครัวทำให้อยากใช้ชีวิตคู่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.16$, S.D. = 0.707) สิ่งเร้า สิ่งกระตุ้น ในครอบครัว ทำให้ออกมาใช้ชีวิตคู่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.96$, S.D. = 0.844) การที่ครอบครัวตามใจ ส่งผลให้กล้าออกมาใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.92$, S.D. = 1.026) และ เด็กจะลอกเลียนแบบพฤติกรรมของครอบครัวมาเป็นบุคลิกของตนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.74$, S.D. = 0.694)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอิทธิพลของเพื่อน

อิทธิพลของเพื่อน	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เพื่อนร่วมห้องใช้ชีวิตคู่ทำให้เกิดความอิจฉาจึงทำให้อยากมีคู่บ้าง	106	245	46	3	0	4.13	0.626	มากที่สุด
2. เพื่อนช่วยหรือเพื่อนชักชวนทำให้ออกมาใช้ชีวิตคู่	191	160	46	3	0	4.34	0.709	มากที่สุด
3. เพื่อนชวนไปเที่ยวแล้วกลับมาได้แฟน เช่น ผับ	74	262	61	3	0	4.01	0.606	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย						4.16	0.647	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของเพื่อน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.16$, S.D. = 0.647) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อไปนี้เป็นเพื่อนช่วยหรือเพื่อนชักชวนทำให้ออกมาใช้ชีวิตคู่อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.34$, S.D. = 0.709) เพื่อนร่วมห้องใช้ชีวิตคู่ทำให้เกิดความอิจฉาจึงทำให้อยากมีคู่บ้าง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.13$, S.D. = 0.626) และ เพื่อนชวนไปเที่ยวแล้วกลับมาได้แฟน เช่น ผับอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.01$, S.D. = 0.606)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอิทธิพลของสังคม

อิทธิพลของสังคม	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
1. สภาพแวดล้อมทางสังคมทำให้รู้สึกอยากมีคู่ เช่น รอบข้างมีแต่คนที่มีคู่	74	269	56	1	0	4.04	0.578	มาก
2. สังคมส่วนใหญ่ถือว่าการมีคู่เป็นเรื่องปกติ	169	183	48	0	0	4.30	0.672	มากที่สุด
3. สังคมออนไลน์ช่วยให้หาคู่ได้ง่าย	110	235	53	2	0	4.13	0.641	มาก
4. ดารา นักแสดง มีอิทธิพลหรือทำให้ลอกเลียนแบบการใช้ชีวิตคู่	151	172	74	3	0	4.17	0.749	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย						4.16	0.660	มากที่สุด

จากตารางที่ 11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.16$, S.D. = 0.660) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อไปนี้ สังคมส่วนใหญ่ถือว่าการมีคู่เป็นเรื่องปกติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.30$, S.D. = 0.672) ดารา นักแสดง มีอิทธิพลหรือทำให้ลอกเลียนแบบการใช้ชีวิตคู่อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.17$, S.D. = 0.749) สังคมออนไลน์ช่วยให้หาคู่ได้ง่ายอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.13$, S.D. = 0.641) และ สภาพแวดล้อมทางสังคมทำให้รู้สึกอยากมีคู่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.04$, S.D. = 0.578)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบของความรักที่มาจากการใช้ชีวิตคู่แบบ อยู่ก่อนแต่ง

องค์ประกอบของความรัก	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน(S.D.)	แปลผล
ด้านความใกล้ชิด	4.12	0.215	มาก
ด้านความใคร่ความปรารถนา	4.20	0.133	มากที่สุด
ด้านการผูกพันยอมรับ	4.26	0.226	มากที่สุด
รวม	4.19	0.172	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับขององค์ประกอบของความรัก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.19$, S.D. = 0.172) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อไปนี้ ด้านการผูกพันยอมรับอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.26$, S.D. = 0.226) ด้านความใคร่ความปรารถนา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.20$, S.D. = 0.133) ด้านความใกล้ชิดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.12$, S.D. = 0.215)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความใกล้ชิด

ด้านความใกล้ชิด	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปล ผล
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. การเปิดโอกาสให้เพศ ตรงข้ามเข้ามาจับเป็น เรื่องปกติ	172	167	61	0	0	4.28	0.711	มาก ที่สุด
2. การไปเที่ยว ต่างจังหวัดกับเพื่อนต่าง เพศเป็นเรื่องปกติ	241	94	65	0	0	4.44	0.756	มาก ที่สุด

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความใกล้ชิด(ต่อ)

ด้านความใกล้ชิด	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
3. การนัดเจอเพื่อนต่างเพศผ่านทางโปรแกรมสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องปกติ	162	135	100	3	20	4.14	0.816	มาก
4. การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างวัยรุ่นชายหญิงนั้นถือเป็นเรื่องธรรมดาถือเป็นการเพิ่มความใกล้ชิด	89	235	75	1	0	4.03	0.648	มาก
5.หนุ่มสาวในวัยเรียนมีอิสระที่จะคบหาเพศตรงข้ามได้ โดยไม่จำเป็นต้องให้ผู้ปกครองมายุ่งเกี่ยวหรือรับรู้หากไม่ได้ทำในสิ่งผิด	68	203	128	1	0	3.85	0.690	มาก
6.การอยู่สองต่อสองในที่ลับตาไม่ใช่เรื่องเสียหาย	71	256	67	5	1	3.97	0.646	มาก
รวมเฉลี่ย						4.12	0.720	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านความใกล้ชิดโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.12$, S.D. = 0.720) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการไปเที่ยวต่างจังหวัดกับเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องปกติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.44$, S.D. = 0.756) การเปิดโอกาสให้เพศตรงข้ามเข้ามาจีบเป็นเรื่องปกติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.28$, S.D. = 0.711) การนัดเจอเพื่อนต่างเพศผ่านทางโปรแกรมสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องปกติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.14$, S.D. = 0.816) การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างวัยรุ่นชายหญิงนั้นถือเป็นเรื่องธรรมดาถือเป็นการเพิ่มความใกล้ชิดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.03$, S.D. = 0.648) การอยู่สองต่อสองในที่ลับตาไม่ใช่เรื่องเสียหาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.97$, S.D. = 0.646) และหนุ่มสาวในวัยเรียนมีอิสระที่จะคบหาเพศตรงข้ามได้ โดยไม่จำเป็นที่จะให้ผู้ปกครองมายุ่งเกี่ยวหรือรับรู้หากไม่ได้ทำในสิ่งผิด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.85$, S.D. = 0.690)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความใคร่ความปรารถนา

ความใคร่ความปรารถนา	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. การมีแฟนเป็นความท้าทายและกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	84	262	51	3	0	4.06	0.603	มาก
2. การมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องน่าอาย	127	229	41	3	0	4.20	0.641	มากที่สุด
3. การมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่ข้อผูกมัดกันและกัน	219	122	52	7	0	4.38	0.776	มากที่สุด
4. ความใคร่ปรารถนาถือเป็นเรื่องปกติซึ่งมีกันทุกคนแต่ไม่ใช่ใครก็ได้	129	202	68	1	0	4.14	0.694	มาก
รวมเฉลี่ย						4.20	0.678	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความใคร่ความปรารถนาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.20$, S.D. = 0.678) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อไปนี้ การมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่ข้อผูกมัดกันและกันอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.38$, S.D. = 0.776) การมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องน่าอายอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.20$, S.D. = 0.641) ความใคร่ปรารถนาถือเป็นเรื่องปกติซึ่งมีกันทุกคนแต่ไม่ใช่ใครก็ได้ที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.14$, S.D. = 0.694) และการมีแฟนเป็นความท้าทายและกระตุ้นอารมณ์ทางเพศอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.06$, S.D. = 0.603)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านการผูกพันยอมรับ

การผูกพันยอมรับ	ระดับความคิดเห็น							ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)			
1.การอยู่ก่อนแต่งเป็นการเรียนรู้นิสัยใจคอกันให้มากขึ้นก่อนแต่งงานในอนาคต	175	190	32	3	0	4.34	0.656	มากที่สุด	
2.การอยู่ร่วมกันมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่รักจะปลอดภัยจากโรคทางเพศสัมพันธ์	204	146	48	2	0	4.38	0.711	มากที่สุด	
3.การมีแฟนขณะเรียนเป็นการช่วยกันศึกษาเล่าเรียน และสร้างกำลังใจให้กัน	200	145	54	1	0	4.36	0.718	มากที่สุด	

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านการผูกพันยอมรับ(ต่อ)

การผูกพันยอมรับ	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)	แปลผล
4.การมีแฟนทำให้มีความสุขเพราะมีเพื่อนรู้ใจคอยห่วงใยดูแลกันและกันอย่างใกล้ชิด	89	166	145	0	0	3.86	0.752	มาก
5.การอยู่ร่วมกันจะช่วยลดปัญหาการหย่าร้างในอนาคตได้	213	128	56	3	0	4.37	0.749	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย						4.26	0.717	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการผูกพันยอมรับ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.26$, S.D. = 0.717) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อไปนี การอยู่ร่วมกันมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่อุปถัมภ์จะปลอดภัยจากโรคทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.38$, S.D. = 0.711) การอยู่ร่วมกันจะช่วยลดปัญหาการหย่าร้างในอนาคตได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.37$, S.D. = 0.749) การมีแฟนขณะเรียนเป็นการช่วยกันศึกษาเล่าเรียน และสร้างกำลังใจให้กันอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.36$, S.D. = 0.718) การอยู่ก่อนแต่งเป็นการเรียนรู้นิสัยใจคอกันให้มากขึ้นก่อนแต่งงานในอนาคตอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.34$, S.D. = 0.656) และ การมีแฟนทำให้มีความสุขเพราะมีเพื่อนรู้ใจคอยห่วงใยดูแลกันและกันอย่างใกล้ชิดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.86$, S.D. = 0.752)

2.2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง.

การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)	แปลผล
การเข้าสู่สถานการณของการอยู่ร่วมกัน	4.28	0.711	มากที่สุด
การใช้ชีวิตร่วมกัน	4.09	0.656	มาก
การตัดสินใจแต่งงาน	4.29	0.678	มากที่สุด
รวม	4.22	0.681	มากที่สุด

จากตารางที่ 16พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.22$, S.D. = 0.681) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อไปนี การตัดสินใจแต่งงานอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.29$, S.D. = 0.678) การเข้าสู่สถานการณของการอยู่ร่วมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.28$, S.D. = 0.711) และ การใช้ชีวิตร่วมกันอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.09$, S.D. = 0.656)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเข้าสู่สถานการณของการอยู่ร่วมกัน

การเข้าสู่สถานการณของการอยู่ร่วมกัน	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1.อยู่ร่วมกันเนื่องจากจำเป็นที่จะมีเพื่อนเป็นที่ปรึกษา	172	171	55	2	0	4.28	0.713	มากที่สุด
2.ความสามารถในการรับคิชอบของการใช้ชีวิตคู่เกิดจากการอยู่ร่วมกัน	129	225	46	0	0	4.20	0.628	มากที่สุด
3.โนวัยของท่านถือว่ามีอายุเหมาะสมเพียงพอกับการใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน	185	144	67	4	0	4.27	0.771	มากที่สุด

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเข้าสู่สถานการณ์ของการอยู่ร่วมกัน(ต่อ)

การเข้าสู่สถานการณ์ ของการอยู่ร่วมกัน	ระดับความคิดเห็น							ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)			
4.อยู่ร่วมกันเนื่องจาก ความจำเป็นทางสังคม เช่น ลักษณะนิสัย รสนิยมที่เหมือนกัน	204	139	55	2	0	4.36	0.733	มากที่สุด	
รวมเฉลี่ย						4.27	0.711	มาก	

จากตารางที่ 17 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกัน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.27$, S.D. = 0.711) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อไปนี้อยู่ร่วมกันเนื่องจากความจำเป็นทางสังคม เช่น ลักษณะนิสัย รสนิยมที่เหมือนกัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.36$, S.D. = 0.733) อยู่ร่วมกันเนื่องจากจำเป็นที่จะมีเพื่อนเป็นที่ปรึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.28$, S.D. = 0.713) ในวัยของท่านถือว่าเหมาะสมเพียงพอกับการใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.27$, S.D. = 0.771) ความสามารถในการรับผิดชอบของการใช้ชีวิตคู่ เกิดจากการอยู่ร่วมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.20$, S.D. = 0.628)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการใช้ชีวิตร่วมกัน

การใช้ชีวิตร่วมกัน	ระดับความคิดเห็น							ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)			
1. เมื่อใช้ชีวิตร่วมกัน จะทำให้มีความสุข และเห็นอกเห็นใจกัน	111	148	141	0	0	3.92	0.791	มาก	

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการใช้ชีวิตร่วมกัน(ต่อ)

การใช้ชีวิตร่วมกัน	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
2. ช่วยเหลือกันในเรื่องส่วนตัวและด้านการเงิน	171	187	42	0	0	4.32	0.655	มากที่สุด
3. เป็นโอกาสในการเรียนรู้นิสัยใจคอซึ่งกันและกัน	59	291	50	0	0	4.02	0.522	มาก
รวมเฉลี่ย						4.08	0.656	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ชีวิตร่วมกันโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.08$, S.D. = 0.656) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อไปนี้ ช่วยเหลือกันในเรื่องส่วนตัวและด้านการเงินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.32$, S.D. = 0.655) เป็นโอกาสในการเรียนรู้นิสัยใจคอซึ่งกันและกัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.02$, S.D. = 0.522) และ เมื่อใช้ชีวิตร่วมกันจะทำให้มีความสุข และเห็นอกเห็นใจกัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.92$, S.D. = 0.791)

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจแต่งงาน

การตัดสินใจแต่งงาน	ระดับความคิดเห็น							
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
1. การอยู่ร่วมกันมานานจนรู้นิสัยใจคอกันเป็นระยะเวลานานพอสมควร	157	187	55	1	0	4.25	0.691	มากที่สุด

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจแต่งงาน(ต่อ)

การตัดสินใจแต่งงาน	ระดับความคิดเห็น							ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)			
2. ครอบครัว สักคมยอมรับเนื่องจากได้มีชีวิตร่วมกันมา	237	113	50	0	0	4.46	0.707	มากที่สุด	
3. ใช้ชีวิตร่วมกันจนเกิดความผูกพันความเหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย	119	228	53	0	0	4.16	0.635	มาก	
รวมเฉลี่ย						4.29	0.677	มากที่สุด	

จากตารางที่ 19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจแต่งงานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.29$, S.D. = 0.677) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อไปนี ครบครัน สักคมยอมรับเนื่องจากได้มีชีวิตร่วมกันมาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.46$, S.D. = 0.707) การอยู่ร่วมกันมานานจนรู้นิสัยใจคอกันเป็นระยะเวลาานพอสมควรอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.25$, S.D. = 0.691) และใช้ชีวิตร่วมกันจนเกิดความผูกพันความเหมาะสมกับทุกเพศทุกวัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.16$, S.D. = 0.635)

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่ต่างกันส่งผลต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1

H_0 : เพศส่งผลต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ไม่ต่างกัน

H_1 : เพศส่งผลต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ต่างกัน

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน

เพศ	N	ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง			
		ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)	t-Value	Sig.
ชาย	188	4.31	0.317	3.403	0.066
หญิง	212	4.15	0.416		

จากตารางที่ 20 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ Independent Sample t-test พบว่ามีค่าระดับนัยสำคัญเท่ากับ $0.066 > 0.05$ จึงไม่ยอมรับ H_1 นั่นคือเพศส่งผลต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ไม่ต่างกันที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สมมติฐานที่ 1.2

H_0 : ระดับการศึกษาส่งผลต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ไม่ต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาส่งผลต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ต่างกัน

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.207	3	1.402	10.314	.000
ภายในกลุ่ม	53.840	396	.136		
รวม	58.046	399			

จากตารางที่ 21 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ One way ANOVA พบว่ามีค่า P-Value เท่ากับ $0.000 < 0.05$ จึงยอมรับสมมติฐาน H_1 นั่นคือระดับการศึกษาส่งผลต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' method) ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยชั้นปีของนักศึกษาที่อยู่ชั้นปีแตกต่างกัน

ระดับการศึกษา	($\bar{x}_1=4.43$)	($\bar{x}_2=4.19$)	($\bar{x}_3=4.17$)
ชั้นปี 1	($\bar{x}_1=4.24$)	0.19	0.05
ชั้นปี 2	($\bar{x}_2=4.43$)	0.24*	0.27*

ตารางที่ 22 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยชั้นปีของนักศึกษาที่อยู่ชั้นปีแตกต่างกัน(ต่อ)

ระดับการศึกษา	$(\bar{x}_2=4.43)$	$(\bar{x}_3=4.19)$	$(\bar{x}_4=4.17)$	
ชั้นปี 3	$(\bar{x}_3=4.19)$	-	-	0.03 ชั้นปี 3
ชั้นปี 4	$(\bar{x}_4=4.17)$	-	-	-

จากตารางที่ 22 พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ชั้นปี 2 แตกต่างกับค่าเฉลี่ยระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับชั้นปี 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่ชั้นปีที่ 2 มีทัศนคติในการใช้ชีวิตอยู่ก่อนแต่งสูงกว่าชั้นปีที่ 3

ค่าเฉลี่ยระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ชั้นปี 2 แตกต่างกับค่าเฉลี่ยระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับชั้นปี 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่ชั้นปีที่ 2 มีทัศนคติในการใช้ชีวิตอยู่ก่อนแต่งสูงกว่าชั้นปีที่ 4

สมมติฐานที่ 1.3

H_0 : คณะวิชาส่งผลต่อการใช้ชีวิตอยู่ก่อนแต่งที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : คณะวิชาส่งผลต่อการใช้ชีวิตอยู่ก่อนแต่งที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์การใช้ชีวิตอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษาที่มีคณะวิชาแตกต่างกัน

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.673	2	2.837	21.502	.000
ภายในกลุ่ม	52.373	397	.132		
รวม	58.046	399			

จากตารางที่ 23 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ One way ANOVA พบว่ามีค่า P-Value เท่ากับ $0.000 < 0.05$ จึงยอมรับสมมติฐาน H_1 นั่นคือคณะวิชาส่งผลต่อการใช้ชีวิตอยู่ก่อนแต่งที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe' method) ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยคะแนนของนักศึกษาที่อยู่คณะแตกต่างกัน

คณะวิชา		($\bar{x}_2=3.99$)	($\bar{x}_3=4.21$)
วิทยาการจัดการ	($\bar{x}_1=4.29$)	0.30*	0.09
สัตวศาสตร์และการเกษตร	($\bar{x}_2=3.99$)	-	0.22*
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	($\bar{x}_3=4.21$)	-	-

จากตารางที่ 24 พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่คณะวิทยาการจัดการแตกต่างกับค่าเฉลี่ยระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างคณะสัตวศาสตร์และการเกษตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่คณะวิทยาการจัดการมีทัศนคติในการใช้ชีวิตก่อนแต่งสูงกว่าคณะสัตวศาสตร์และการเกษตร

ค่าเฉลี่ยระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่คณะสัตวศาสตร์และการเกษตรแตกต่างกับค่าเฉลี่ยระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีทัศนคติในการใช้ชีวิตก่อนแต่งสูงกว่าคณะสัตวศาสตร์และการเกษตร

สมมติฐานที่ 1.4

H_0 : ค่าใช้จ่ายต่อเดือนส่งผลต่อการใช้ชีวิตก่อนแต่งที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ค่าใช้จ่ายต่อเดือนส่งผลต่อการใช้ชีวิตก่อนแต่งที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์การันการใช้ชีวิตก่อนแต่งของนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนแตกต่างกัน

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.624	3	2.208	16.966	.000
ภายในกลุ่ม	51.406	395	.130		
รวม	58.030	398			

จากตารางที่ 25 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ One way ANOVA พบว่ามีค่า P-Value เท่ากับ $0.000 < 0.05$ จึงยอมรับสมมติฐาน H_1 นั่นคือค่าใช้จ่ายต่อเดือนส่งผลต่อการใช้ชีวิตก่อนแต่งที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe' method) ดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายของนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน

ค่าใช้จ่าย		$(\bar{x}_2=3.97)$	$(\bar{x}_3=4.10)$	$(\bar{x}_3=4.10)$
ต่ำกว่า 3,000 บาท	$(\bar{x}_1=4.26)$	0.28	0.16	0.04
3,000-4,000 บาท	$(\bar{x}_2=3.97)$	-	0.13	0.32*
4,000-5,000 บาท	$(\bar{x}_3=4.10)$	-	-	0.20
มากกว่า 5,000 บาท	$(\bar{x}_4=4.30)$			

จากตารางที่ 26 พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับค่าใช้จ่ายของนักศึกษาที่มีรายจ่าย 3000-4000 บาท แตกต่างกับค่าเฉลี่ยระดับค่าใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 5,000 บาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่ค่าใช้จ่ายของนักศึกษามากกว่า 5,000 บาทมีทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่า ค่าใช้จ่ายของนักศึกษาที่มีรายจ่าย 3000-4000 บาท

สมมติฐานที่ 1.5

H_0 : ภูมิฐานะเดิมส่งผลต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ภูมิฐานะเดิมส่งผลต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษาที่มีภูมิฐานะเดิมแตกต่างกัน

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	9.845	4	2.461	20.169	.000
ภายในกลุ่ม	48.201	395	.122		
รวม	58.046	399			

จากตารางที่ 27 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ One way ANOVA พบว่ามีค่า P-Value เท่ากับ $0.000 < 0.05$ จึงยอมรับสมมติฐาน H_1 นั่นคือภูมิฐานะเดิมส่งผลต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe' method) ดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกัน

ภูมิลำเนาเดิม	$(\bar{x}_1=3.98)$	$(\bar{x}_2=4.09)$	$(\bar{x}_3=4.17)$	$(\bar{x}_4=4.36)$	$(\bar{x}_5=4.40)$
ภาคอีสาน	$(\bar{x}_1=3.98)$	0.11	0.19	0.38*	0.42*
ภาคกลาง	$(\bar{x}_2=4.09)$	-	0.76	0.27*	0.31*
ภาคใต้	$(\bar{x}_3=4.17)$	-	-	0.19	0.24*
ภาคเหนือ	$(\bar{x}_4=4.36)$	-	-	-	0.05
กรุงเทพมหานคร	$(\bar{x}_5=4.40)$	-	-	-	-

จากตารางที่ 28 พบว่า ค่าเฉลี่ยภูมิลำเนาเดิมระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ภาคอีสานแตกต่างกับค่าเฉลี่ยภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างภาคเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่ภาคเหนือมีทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่าภาคอีสาน

ค่าเฉลี่ยภูมิลำเนาเดิมระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ภาคอีสานแตกต่างกับค่าเฉลี่ยภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่คณะกรุงเทพมหานครมีทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่าภาคอีสาน

ค่าเฉลี่ยภูมิลำเนาเดิมระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ภาคกลางแตกต่างกับค่าเฉลี่ยภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างภาคเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่ภาคเหนือมีทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่าภาคกลาง

ค่าเฉลี่ยภูมิลำเนาเดิมระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ภาคกลางแตกต่างกับค่าเฉลี่ยภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่กรุงเทพมหานครมีทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่าภาคกลาง

ค่าเฉลี่ยภูมิลำเนาเดิมระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ภาคใต้แตกต่างกับค่าเฉลี่ยภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่กรุงเทพมหานครมีทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่าภาคใต้

สมมติฐานที่ 1.6

H_0 : ที่อยู่ปัจจุบันส่งผลต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ที่อยู่ปัจจุบันส่งผลต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ที่อยู่ปัจจุบันของนักศึกษาส่งผลต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่แตกต่างกัน

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.577	3	.192	1.325	.266
ภายในกลุ่ม	57.470	396	.145		
รวม	58.046	399			

จากตารางที่ 29 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ One way ANOVA พบว่ามีค่า P-Value เท่ากับ $0.266 > 0.05$ จึงไม่ยอมรับสมมติฐาน H_1 นั่นคือที่อยู่ปัจจุบันส่งผลต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 30 สรุปผลการวิเคราะห์ลักษณะประชากรศาสตร์ที่ต่างกันส่งผลต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่แตกต่างกัน

ลักษณะประชากรศาสตร์	ค่าสถิติ	ค่า sig.	แปลผล
เพศ	3.403	0.066	ไม่แตกต่างกัน
ระดับการศึกษา	10.314	.000	แตกต่างกัน
คณะวิชา	21.502	.000	แตกต่างกัน
ค่าใช้จ่ายต่อเดือน	16.966	.000	แตกต่างกัน
ภูมิลำเนา	20.169	.000	แตกต่างกัน
ที่อยู่ปัจจุบัน	1.325	.266	ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

สมมติฐานที่ 2.1

H_0 : อิทธิพลของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

H_1 : อิทธิพลของครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

		อิทธิพลของครอบครัว	ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง
อิทธิพลของครอบครัว	Pearson Correlation	1	.577(**)
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	400	400
การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง	Pearson Correlation	.577(**)	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	400	400

จากตารางที่ 31 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ Pearson's Correlation พบว่ามีค่าเท่ากับ $0.000 < 0.05$ จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 นั่นคืออิทธิพลของครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.2

H_0 : อิทธิพลของเพื่อนไม่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

H_1 : อิทธิพลของเพื่อนมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของเพื่อนมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

		อิทธิพลของเพื่อน	ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง
อิทธิพลของเพื่อน	Pearson Correlation	1	.507(**)
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	400	400
การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง	Pearson Correlation	.507(**)	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	400	400

จากตารางที่ 32 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ Pearson's Correlation พบว่ามีค่าเท่ากับ $0.000 < 0.05$ จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 นั่นคืออิทธิพลของเพื่อนมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2.3

H_0 : อิทธิพลของสังคมไม่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

H_1 : อิทธิพลของสังคมมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของสังคมมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

		อิทธิพลของสังคม	ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง
อิทธิพลของสังคม	Pearson Correlation	1	.554(**)
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	400	400
การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง	Pearson Correlation	.554(**)	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	400	400

จากตารางที่ 33 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ Pearson's Correlation พบว่ามีค่าเท่ากับ $0.000 < 0.05$ จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 นั่นคืออิทธิพลของสังคมมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3 องค์ประกอบของความรักมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

สมมติฐานที่ 3.1

H_0 : ด้านความใกล้ชิดไม่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

H_1 : ด้านความใกล้ชิดมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ ด้านความใกล้ชิดมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อน
แต่ง

		ด้านความใกล้ชิด	ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่ แบบอยู่ก่อนแต่ง
ด้านความใกล้ชิด	Pearson Correlation	1	.596(**)
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	400	400
การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ ก่อนแต่ง	Pearson Correlation	.596(**)	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	400	400

จากตารางที่ 34 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ Pearson's Correlation พบว่ามีค่าเท่ากับ $0.000 < 0.05$ จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 นั่นคือด้านความใกล้ชิดมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3.2

H_0 : ด้านความใคร่ความปรารถนาไม่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

H_1 : ด้านความใคร่ความปรารถนามีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

ตารางที่ 35 ด้านความใคร่ความปรารถนามีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

		ด้านความใคร่ความ ปรารถนา	ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่ แบบอยู่ก่อนแต่ง
ด้านความใคร่ความ ปรารถนา	Pearson Correlation	1	.746(**)
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	400	400

ตารางที่ 35 ด้านความใคร่ความปรารถนามีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตแบบอยู่ก่อนแต่ง
(ต่อ)

		ด้านความใคร่ความ ปรารถนา	ทัศนคติในการใช้ชีวิต แบบอยู่ก่อนแต่ง
การใช้ชีวิตแบบอยู่ ก่อนแต่ง	Pearson Correlation	.746(**)	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	400	400

จากตารางที่ 35 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ Pearson's Correlation พบว่ามีค่าเท่ากับ $0.000 < 0.05$ จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 นั่นคือด้านความใคร่ความปรารถนามีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตแบบอยู่ก่อนแต่งที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 3.3

H_0 : ด้านความผูกพันการยอมรับไม่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตแบบอยู่ก่อนแต่ง

H_1 : ด้านความผูกพันการยอมรับมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตแบบอยู่ก่อนแต่ง

ตารางที่ 36 ด้านความผูกพันการยอมรับมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตแบบอยู่ก่อนแต่ง

		การผูกพันยอมรับ	ทัศนคติในการใช้ชีวิต แบบอยู่ก่อนแต่ง
การผูกพันยอมรับ	Pearson Correlation	1	.749(**)
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	400	400
การใช้ชีวิตแบบอยู่ ก่อนแต่ง	Pearson Correlation	.749(**)	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	400	400

จากตารางที่ 36 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติ Pearson's Correlation พบว่ามีค่าเท่ากับ $0.000 < 0.05$ จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 นั่นคือด้านความผูกพันการยอมรับมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 37 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร 7 ตัว ได้แก่ ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง อิทธิพลของครอบครัว อิทธิพลของเพื่อน อิทธิพลของสังคมด้านความใกล้ชิดด้านความใคร่ความปรารถนา และการผูกพันยอมรับ

ตัวแปรอิสระ	ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง	ผลการทดสอบสมมติฐาน
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง		
อิทธิพลของครอบครัว	.577	มีความสัมพันธ์
อิทธิพลของเพื่อน	.507	มีความสัมพันธ์
อิทธิพลของสังคม	.554	มีความสัมพันธ์
องค์ประกอบของความรักที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง		
ด้านความใกล้ชิด	.596	มีความสัมพันธ์
ด้านความใคร่ความปรารถนา	.746	มีความสัมพันธ์
การผูกพันยอมรับ	.749	มีความสัมพันธ์

จากตารางที่ 37 เป็นการแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร 7 ตัวคือ ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง อิทธิพลของครอบครัว อิทธิพลของเพื่อน อิทธิพลของสังคมด้านความใกล้ชิดด้านความใคร่ความปรารถนา และการผูกพันยอมรับ โดยไม่มีการควบคุมตัวแปรใดๆ โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้ 7 ค่าดังนี้

1. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง และอิทธิพลของครอบครัว ($r = 0.577$)
2. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง และอิทธิพลของเพื่อน ($r = 0.507$)
3. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง และอิทธิพลของสังคม ($r = 0.554$)

4.สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง และด้านความใกล้ชิด ($r = 0.596$)

5.สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง และด้านความใคร่ความปรารถนา ($r = 0.746$)

6.สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง และการผูกพันยอมรับ ($r = 0.749$)

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง และการผูกพันยอมรับ ($r = 0.749$) มีความสัมพันธ์ไปในทางบวกและไปในทิศทางเดียวกันรองลงมาคือสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง และด้านความใคร่ความปรารถนา ($r = 0.746$) ส่วนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง และอิทธิพลของเพื่อน ($r = 0.507$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกแต่มีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติ การใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ในจังหวัดเพชรบุรี” เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative Research) โดยวัตถุประสงค์ในการศึกษารั้งนี้เพื่อ 1.เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ในจังหวัดเพชรบุรี 2.เพื่อศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ในจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้แนวคิดด้านทัศนคติ ได้แก่ สติและเหตุผล ความรู้สึก แบบพฤติกรรม ทิตยา อ่างโคจรุ่นภา (2536) สำหรับแนวคิดด้านชีวิตคู่ผู้วิจัยได้เลือกแนวคิดของสเติร์นเบิร์ก (Sternberg, 1986) ได้แก่ ความใกล้ชิด ความใคร่ปรารถนา และการผูกพันยอมรับ และสุดท้ายในเรื่องของการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของ แจ็คสัน (Jackson, 1985) ได้แก่ การเข้าสู่สถานการณ์ของการอยู่ร่วมกัน การใช้ชีวิตร่วมกัน มาเพื่อศึกษาหาผลกระทบระหว่างตัวแปรข้างต้น

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้คือผู้คนที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จังหวัดเพชรบุรี เนื่องจากไม่ทราบจำนวนผู้ที่อยู่ร่วมกันของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จังหวัดเพชรบุรีจึงได้ใช้วิธีการคำนวณโดยใช้สูตร คอแรน(Cochran, 1977, อ้างถึงใน วิระพร แก้วพิพัฒน์, 2554)ซึ่งได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จำนวน 400 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยเป็นผู้พัฒนาขึ้นมาเอง จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

- 1.สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ระดับรายได้
- 2.สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ในจังหวัดเพชรบุรีมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ประกอบด้วยตัวแปรด้าน อิทธิพลของครอบครัว อิทธิพลของเพื่อน อิทธิพลของสังคม
- 3.สอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบของความรักที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง ในจังหวัดเพชรบุรี มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

ประกอบด้วย ตัวแปรคุณลักษณะของปรากฏการณ์ ด้านความใกล้ชิด ด้านความใคร่ความปรารถนา และด้านการผูกพันยอมรับ

4. สอบถามเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐ แห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ประกอบด้วย การเข้าสู่ สถานการณ์ของการอยู่ร่วมกัน การใช้ชีวิตร่วมกัน และการตัดสินใจแต่งงาน

เมื่อได้ข้อมูลจากแบบสอบถามแล้วผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามมาลงรหัสและวิเคราะห์ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งการวัดออกเป็น 4 ส่วนตามสวนประกอบ ของแบบสอบถามได้แก่

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานในการวิเคราะห์ ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

2. ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ ข้อมูลด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษา

3. ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ ข้อมูลด้านองค์ประกอบของความรักที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติการใช้ชีวิตคู่ของนักศึกษามหาวิทยาลัย ของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี

4. ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ ข้อมูลด้านองค์ประกอบของความการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยของ รัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี

5. ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ ANOVA ในการทดสอบสมมติฐาน

6. ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ pearson correlation ในการทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยออกเป็นประเด็น โดยเรียง ตามลำดับความสำคัญ โดยจะแบ่งออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้

1. สรุปผลด้านประชากรศาสตร์ จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนมากเป็นเพศหญิง ร้อยละ 53 ศึกษาชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 50.3 อยู่คณะวิทยาการจัดการ ร้อยละ 73.5 มีค่าใช้จ่ายมากกว่า 5,000บาท ร้อยละ 76.7 มีภูมิลำเนาจังหวัดกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 36.7 อาศัยบริเวณที่พักบริเวณ มหาวิทยาลัย ร้อยละ 84.25

2.สรุปผลด้านการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ จากการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.14 โดยมีอิทธิพลของสังคม อิทธิพลของเพื่อน และอิทธิพลของครอบครัว ตามลำดับ โดยคิดเป็นร้อยละ 4.17 4.16 และ 4.08 ตามลำดับ

3.สรุปผลด้านการศึกษาปัจจัยด้านองค์ประกอบของความรัก จากการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.19 โดยมีด้านการผูกพันยอมรับด้านความใคร่ความปรารถนา และด้านความใกล้ชิดตามลำดับ โดยคิดเป็นร้อยละ 4.26 4.20 และ 4.12 ตามลำดับ

4.สรุปผลด้านการศึกษาทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง จากการศึกษาพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.22 โดยมีด้าน การตัดสินใจแต่งงาน การเข้าสู่สถานการณ์ของการอยู่ร่วมกัน และการใช้ชีวิตร่วมกัน ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 4.29 4.28 และ 4.09

5.ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่ต่างกันส่งผลต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง คือ ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อทัศนคติที่แตกต่างกันคือ ระดับการศึกษา ค่าทางสถิติ (10.314) เนื่องจากทางมหาวิทยาลัยมีหอพักที่มีจำนวนจำกัดและคัดเลือกให้นักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่สูงออกไปอยู่หอนอกหรือไม่อนุญาตให้จองหอพักในจึงทำให้นักศึกษาในชั้นปีที่สูงออกมาใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง คณะวิชา ค่าทางสถิติ (21.502) เนื่องจากคณะวิทยาการจัดการมีจำนวนนักศึกษาที่มากกว่าคณะวิชาอื่น จึงทำให้มี โอกาสที่จะออกมาใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งมาก ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ค่าทางสถิติ (16.966) เนื่องจากการที่จะออกมาใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งนั้นจะต้องมีค่าใช้จ่ายที่สูง นักศึกษาที่ออกมาจึงต้องมีค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนค่อนข้างมาก ภูมิลำเนา ค่าทางสถิติ (20.167) เนื่องจากภูมิลำเนาในแต่ละที่มีความแตกต่างกันตามสังคมและวัฒนธรรม ในบางพื้นที่อาจมองว่าการใช้ชีวิตคู่เป็นเรื่องปกติ แต่บางพื้นที่อาจมองว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ ยังมีปัจจัยที่ไม่ทำให้เกิดความแตกต่าง คือ เพศ ค่าสถิติ (3.403) เนื่องจากในปัจจุบัน เพศชายและเพศหญิงมีความเท่าเทียมกันมากยิ่งขึ้น ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งจึงเหมือนกัน และที่อยู่ปัจจุบัน ค่าสถิติ(1.325) เนื่องจากการเดินทางที่ยากลำบากจึงทำให้นักศึกษาอาศัยบริเวณมหาวิทยาลัยเกือบทั้งหมดจึงไม่เกิดความแตกต่าง

6.ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง คือ อิทธิพลของครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ระดับ 0.577 เนื่องจากครอบครัวสามารถบอกกล่าวหรือตักเตือนนักศึกษาและเป็นสถาบันที่นักศึกษาเคารพ เพราะฉะนั้นการที่จะออกมาใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งจึงจำเป็นต้องผ่านการยินยอมจากครอบครัว อิทธิพลของสังคมมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ระดับ 0.544 เนื่องจากสังคมรอบข้างเปรียบดังกฎหมายที่นักศึกษาเคารพ ถ้าการกระทำใดที่สังคมไม่ยอมรับ ก็จะส่งผลให้ตัวนักศึกษาไม่ปฏิบัติในสิ่งเหล่านั้น ถ้าหากเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับ

นักศึกษาจะสามารถปฏิบัติได้อย่างไม่ต้องกังวล และอิทธิพลของเพื่อนมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ระดับ 0.507 เนื่องจากมีความใกล้ชิดกัน เป็นบุคคลที่สามารถปรึกษาและแนะนำได้ทุกเรื่อง มีสิ่งที่เข้าใจกัน เมื่อเพื่อนคิดเช่นไรก็จะมีความคิดใกล้เคียงหรือคล้ายตามเพื่อนโดยง่าย

7.องค์ประกอบของความรักที่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติ ในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง คือ ด้านความผูกพันการยอมรับมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ระดับ 0.749 เนื่องจากความผูกพันยอมรับที่เกิดขึ้นจากการที่คบหากันเป็นเวลานาน มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีการยอมรับจากหลายสถาบัน เช่น ครอบครัว เพื่อน และสังคมจึงเป็นเหตุผลที่มีความต้องการที่จะออกมาใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง ด้านความใคร่ความปรารถนามีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ระดับ 0.746 เนื่องจากความใคร่ความปรารถนาเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างคนสองคนที่รักกัน ทำให้มีความต้องการซึ่งกันและกัน จึงออกมาใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งเพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านั้น และด้านความใกล้ชิดมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ระดับ 0.596 เนื่องจากมีความสนิทสนมใกล้ชิดกัน ไม่ต้องการที่จะแยกจากกัน จึงออกมาใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งเพื่อที่จะสามารถอยู่ใกล้ชิดซึ่งกันและกัน ได้มากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยสามารถที่จะอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

ผลด้านการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ จากการศึกษาพบว่าอิทธิพลของสังคม อิทธิพลของเพื่อน มีผลต่อทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งมากกว่าอิทธิพลของครอบครัวเนื่องจาก สังคมและเพื่อนมีความใกล้ชิดมากกว่าสถาบันครอบครัว เนื่องจากนักศึกษาอยู่ห่างไกลครอบครัวจึงทำให้มองว่าอิทธิพลของสังคมและอิทธิพลของเพื่อนเพื่อนมีผลมากกว่าอิทธิพลของครอบครัว

ผลด้านการศึกษาปัจจัยด้านองค์ประกอบของความรัก จากการศึกษาพบว่า ด้านการผูกพันยอมรับ ด้านความใคร่ความปรารถนา ผลต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งมากกว่าด้านความใกล้ชิด เนื่องจากเป็นวัยรุ่นจึงต้องการสิ่งที่จะมาตอบสนองความรักของตนมากกว่าการที่จะต้องมาทำความใกล้ชิดสนิทสนมกัน เพราะฉะนั้น ด้านความใกล้ชิดจึงมีผลต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งน้อยที่สุด

ผลด้านการศึกษาทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง จากการศึกษาพบว่าด้านการตัดสินใจแต่งงาน การเข้าสู่สถานการณ์ของการอยู่ร่วมกัน มีความสำคัญต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งมากกว่าการใช้ชีวิตร่วมกัน เนื่องจากนักศึกษาเป็นวัยที่เริ่มต้นและเป็นวัยที่

กำลังจะเข้าสู่วัยทำงานจึงคิดถึงจุดเริ่มต้นในชีวิตคู่และการแต่งงาน มากกว่าการที่จะมองถึงช่วงระยะเวลาตรงกลางจากจุดเริ่มต้นไปสู่การแต่งงาน

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่าลักษณะด้านประชากรศาสตร์ที่ต่างกันส่งผลต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่ที่ต่างกัน ดังนั้นการที่ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์เปลี่ยนไปย่อมทำให้ทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งเปลี่ยนไป ซึ่งสอดคล้องกับงานของสุธรรม นันทมงคลชัย (2545) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวในชีวิตสมรสของสตรีในเขตชนบทจังหวัดพิษณุโลก จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวในชีวิตสมรสได้แก่ความพร้อมด้านการเงินระดับการศึกษา รายได้ครอบครัวปัจจัยการสนับสนุนทางสังคม

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง ดังนั้นจะเห็นได้ว่า อิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ จะสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้ที่ใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวัลยาธรรมพนิชวัฒน์ (2553) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่นไทยในจังหวัดเชียงใหม่จากการศึกษาพบว่าปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมี 5 ประการ คือ 1) บทบาททางสังคมที่คลุมเครือ ซึ่งนำไปสู่การรับรู้เอกลักษณ์ที่สับสน (confused identity), 2) มีความอยากรู้อยากเห็นและการรับรู้ทางเพศที่สูงขึ้น, 3) ขาดความรู้และทักษะชีวิต (life skills) ที่จำเป็น, 4) บิดามารดาไม่ค่อยมีส่วนร่วม, และ 5) ขาดการควบคุมตนเองและชอบความเสี่ยง และขาดทักษะชีวิตที่จะช่วยให้สามารถจัดการกับความต้องการทางเพศของตนเอง

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 พบว่า องค์ประกอบของความรักมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติในการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง ดังนั้นจะเห็นได้ว่า เมื่อองค์ประกอบของความรักจะสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้ที่ใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจรรยารัตน์ เทพยา (2545) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลาจากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส โดยขึ้นอยู่กับระดับความลึกซึ้งของพฤติกรรมทางเพศและระดับความผูกพันทางอารมณ์ของบุคคลนั้นกับบุคคลที่มีความสัมพันธ์ด้วยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส กับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส พบว่า ปัจจัยด้านตนเอง ด้านครอบครัว ด้านเพื่อน และด้านสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์ต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง ดังนั้น มหาวิทยาลัย และสถาบันครอบครัว ควรนำข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษามาให้ความรู้ เพื่อสร้างทัศนคติที่ถูกต้องเหมาะสมในเรื่องของการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

2. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านองค์ประกอบของความรักมีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง ดังนั้น องค์การหรือหน่วยงานทางสังคมทั้งภาครัฐและเอกชน ควรนำข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษามาให้ความรู้ เพื่อสร้างทัศนคติที่ถูกต้องเหมาะสมในเรื่องของการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง

3. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศมีความสัมพันธ์ต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง ดังนั้น คณะวิทยาการจัดการ ควรแนะนำนักศึกษาถึงเรื่องการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่คณะวิทยาการจัดการ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพียงกลุ่มผู้ใช้ชีวิตร่วมกันแบบอยู่ก่อนแต่งเพียงมหาวิทยาลัยเดียว ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่ต้องมีความน่าเชื่อถือและต้องได้รับการยอมรับมาก เนื่องจากมีมหาลัยเกิดขึ้นมากมายทั้ง เอกชนและรัฐบาล ดังนั้นควรศึกษากับ กลุ่มมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่มีความจำเป็นต้องใช้การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันแบบอยู่ก่อนแต่ง

2. เนื่องจากวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำวิจัยเชิงปริมาณ พบว่ามีปัจจัยด้านการผูกพันยอมรับมีความสัมพันธ์เป็นอย่างมากต่อทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง ซึ่งมีความน่าสนใจในที่สุดสนใจอาจจะเปลี่ยนรูปแบบในการทำวิจัยทำในเชิงคุณภาพเพื่อเข้าถึงข้อมูลในเชิงลึก และสามารถอธิบายผลการวิจัยในประเด็นของสาเหตุและผลที่เกิดขึ้นได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

3. เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศและองค์ประกอบด้านความรัก ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มหรือเปลี่ยนตัวแปรในการศึกษาเพื่อที่จะรับรู้ถึงปัจจัยต่างๆที่อาจส่งผลกระทบต่อทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งได้อย่างครอบคลุม เช่น ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ปัจจัยทางด้านสังคม และปัจจัยทางด้านพฤติกรรมส่วนตัว เป็นต้น

รายการอ้างอิง

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 4.

กรุงเทพฯ : ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้สตูดิโอ.

กุลวดี เถนว่อง. (2551). “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และแนวทางการแก้ปัญหาที่ยั่งยืน.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านจิต สาขาการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะพัฒนา สังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

จรรยา ทยา. (2545). “ปัจจัยที่ส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน จังหวัดสงขลา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านจิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เฉลิมศรี อานกำปิง. (2552). การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร. กรุงเทพฯ:คบไฟ.

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2549). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.

ณัฐริกา ชมปรีดา. (2553). “พฤติกรรมการณ์นอกใจคู่สมรส กรณีศึกษาชายไทยในเขตเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านจิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เดลิเมล์. (2555). งานวิจัยพบเลือกคู่ผิดชีวิตสั้นลง อยู่กับคนเครียด-ความสุขบินหาย. เข้าถึงเมื่อ 16

ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก www.manager.co.th/around/viewnews.aspx?NewsID=9550000002308&TabID=2&

นิมิต มั่งมีทรัพย์. (2542). “ความสัมพันธ์ระหว่างเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานในวัยรุ่น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านจิต สาขาพัฒนาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

นิตยา นิตพรพิสิฐ. (2553). “การศึกษาทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครที่มีต่อพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันก่อน สมรสในระหว่างศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านจิต สาขาวิชาเทคโนโลยี สาขาวิชาเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนายั่งยืน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ปัญญา ประดิษฐบาทุกาและสชญ ภู่ง. (2553). “การศึกษาเชิงปรากฏการณ์วิทยากรณีนักศึกษาที่อยู่ร่วมกันโดยไม่ได้แต่งงาน” วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาพัฒนาศึกษาศาสตรั คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิชิต ฤทธิจัญญ. (2547). *ระเบียบการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: แฮัสออฟเคอร์มิสท์.

ภัทรนันท์ พันธุ์ชั้นสูง และคณะ. (2554). *อิทธิพลที่มีผลต่อ ครอบครัว สังคม และเพื่อน*. เข้าถึงเมื่อ 17 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <http://mwitsmwits.blogspot.com/>

มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2546). *จำนวนนักศึกษาและบุคลากร*. เข้าถึงเมื่อ 17 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.eds.su.ac.th/su-history.htm>

มฤดี ลาพิมล. (2551). *ทางเลือกใหม่เพื่อ "เซ็กซ์"*. ที่ปลอดภัย เข้าถึงเมื่อ 15 ธันวาคม. เข้าได้ถึงจาก <http://www.prachatai.com/column-archives/node/1553>

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คพับลิเคชั่นส์.

รุ่งนภา บุญคุ้ม. (2536). “ทัศนคติของพัฒนากรต่อนโยบายการจัดตั้งศูนย์สาธิตการตลาด: กรณีศึกษา ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขตที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขา ศิลปศาสตร์ คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

พระมหาอุทัย วชิรเมธี. (2556). *หลักคิดชีวิตอยู่อย่างไรให้เหนียวแน่นเหนียว*. ผู้จัดการออนไลน์ 28 มกราคม 2553 เข้าถึงเมื่อ 17 ธันวาคม เข้าถึงได้จาก <http://forum.thaidvd.net/index.php?showtopic=26708&st=280>

วัลยา ธรรมพนิชวัฒน์. (2553). “ความต้องการในการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่นไทย” วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิรุจน์ เมืองมูล. (2555). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น*. เข้าถึงเมื่อ 15 ธันวาคม เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/kruwiruttwk/paccay-thi-mi-xiththiphl-tx-phvtikrrm-thang-phes-khxng-way-run>

วิยะดา ต้นวัฒนากุล. (2550). “สถิติวิเคราะห์ปัญหาภาวะซึมเศร้า และ/หรือทำร้ายตนเองของผู้สูงอายุ ใน จังหวัดเชียงใหม่ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วีรยุทธ วารี. (2553). พฤติกรรมทางเพศ. เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.thaigoodview.com/library/contest2552/type1/health03/04/contents/hs26.html>

วีระพล พูนพิพัฒน์และเฉลียว ศรีชู. (2538). บทบาทของภูมิปัญญาพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์.

วีรยุทธ เมืองมูล. (2553). พฤติกรรมทางเพศ. เข้าถึงเมื่อ 2 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.thaigoodview.com/library/contest2552/type1/health03/04/contents/hs26.html>

วีระพร แก้วพิพัฒน์. (2554). การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย SPSS for Windows. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วุฒิชัย อ่องนาวา. (2552). “การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความซื่อสัตย์แห่งคำมั่นสัญญาของกลุ่มสมรส ในสังคมมณฑลราชบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเทววิทยา คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม.

ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). เจตคติ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : ดี.ดี.บุ๊คสโตร์.

ศักดิ์นา บุญเปี่ยม. (2556). ทฤษฎีความรักชีวิตคู่. เข้าถึงเมื่อ 2 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.gotoknow.org/posts/509750>

ศศิรินทร์ พันธุ์สุวรรณ. (2557). “ผลการวิจัยพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการพยาบาลสูติศาสตร์ คณะ

พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา.

สุชานันท์ ตาลเจริญธรรม. (2553). “การใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษาชายหญิง ระดับอุดมศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุชาติ ศิริสภากรณ์. (2556). การปรับตัวและพฤติกรรมทางเพศ. เข้าถึงเมื่อ 1 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.ppkstudent.com/content.php?view=20130312211030rMWUYhj>

สุธา เจียรนัยกุลวานิช. (2553). “เจตนาพฤติกรรมเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านคุณธรรม.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท สาขาวิชาศาสนาเปรียบเทียบ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุทธิชัย หยุ่น. (2555). เทคนิคการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับตนเอง เข้าถึงเมื่อ 12
พฤศจิกายน เข้าได้ถึงจาก <http://trang.nfe.go.th/lib07/index.php?name=knowledge&file=readknowledge&id=121p>

สุธรรม นันทมงคลชัย. (2545). “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวในชีวิตสมรสของสตรีในเขต
ชนบท จังหวัดพิษณุโลก.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการพยาบาล
สาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุวิมล ศิริภานนท์. (2549). **หลักสถิติ**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

โสพิน หมูแก้ว. (2546) การอยู่ร่วมกันโดยไม่แต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัย.
กรุงเทพฯ : อนิเมทกรุ๊ป.

อรทัย หรุเจริญพรพานิช. (2550). **เช็ทซ์แอนเดอะชิตี**. เข้าถึงเมื่อ 16 ธันวาคม. เข้าได้ถึงจาก
<http://www.ipsr.mahidol.ac.th/ipsr/annualconference/conferenceiii/Articles/Article07.htm>

อนุพร นิลหลาและเกษวีดี ชมชายผล. (2553). “การศึกษาทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนครที่มีต่อพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันก่อนสมรสในระหว่างศึกษา.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท สาขาวิชาชีววิทยาและวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

อิสระ ทองสามสี. (2550). “รายงานการวิจัยเรื่องค่านิยมการรักรวมเพศของวัยรุ่นและการใช้ชีวิต
คู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในจังหวัดสงขลา.”
วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

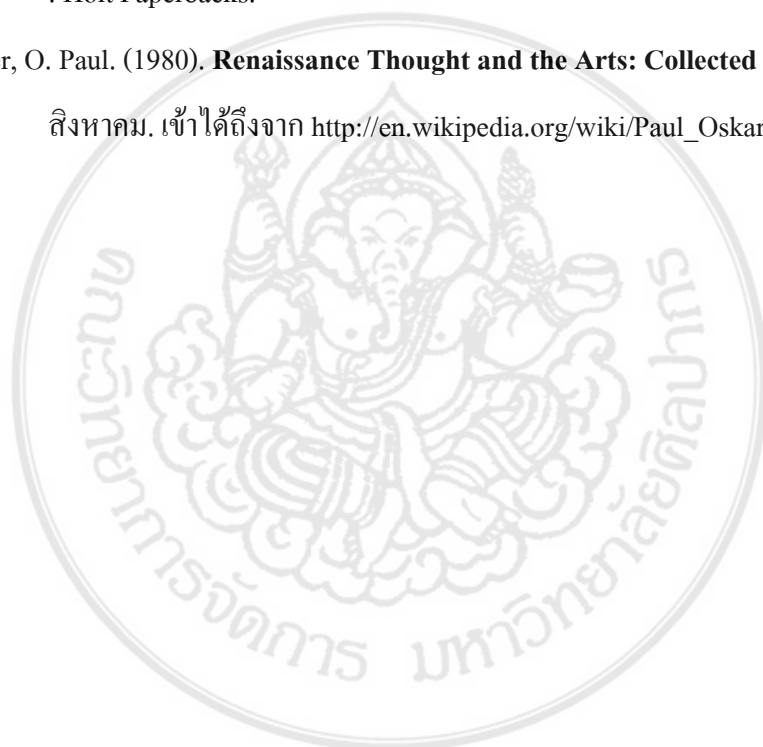
อุทุมพร ตรังคสมบัติ. (2543) **แนวคิดการใช้ชีวิตคู่**. เข้าถึงเมื่อ 3 สิงหาคม. เข้าได้ถึงจาก
<http://www.gotoknow.org/posts/509750>

เอกลักษณ์ ชนเจริญพิศาล. (2554). “ความตระหนักและการยอมรับการนำระบบการจัดการ
สิ่งแวดล้อม.”วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิตวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการจัดการ
สิ่งแวดล้อม คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

Perennial, P. Harper. (1956).**The Art of Loving**London. London : Unwin Books.

Fisher, H. Helen. (2004). **Why we love: the nature and chemistry of romantic love.** New York
: Holt Paperbacks.

Kristeller, O. Paul. (1980). **Renaissance Thought and the Arts: Collected Essays.** เข้าถึงเมื่อ 3
สิงหาคม. เข้าได้ถึงจาก http://en.wikipedia.org/wiki/Paul_Oskar_Kristeller

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งใน
จังหวัดเพชรบุรี

คำชี้แจงแบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่
ก่อนแต่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการศึกษา
ทางวิชาการเท่านั้น ดังนั้นจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามให้ตรงตามความเป็นจริง
ที่สุด ทางผู้วิจัยขอขอบคุณที่ทุกท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ตอนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. ชั้นปีที่ศึกษา

- ปี 1 ปี 2 ปี 3
 ปี 4 อื่นๆ

3. คณะวิชา

- วิทยาการจัดการ
 สัตวศาสตร์และการเกษตร
 เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร
 อื่นๆ

4. ค่าใช้จ่ายต่อเดือน

- ต่ำกว่า 3000 บาท 3000-4000 บาท
 4000-5000 บาท มากกว่า 5000 บาท

5. ภูมิลำเนาเดิม (นอกพื้นที่ กทม. โปรดระบุจังหวัด . . . . .)

- กรุงเทพมหานคร(.....) ภาคเหนือ (.....) ภาคอีสาน(.....)
 ภาคกลาง (.....) ภาคใต้(.....)

6. สถานที่พักอาศัยปัจจุบัน

- หอพักบริเวณมหาวิทยาลัย
 หอพักในเขตหัวหิน , ชะอำ
 บ้านพักอาศัย(เช่า)
 บ้านพักของตนเอง

อื่นๆ (ระบุ) _____

ตอนที่2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี

5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 หมายถึง เห็นด้วย 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ ก่อนแต่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี	ระดับการตัดสินใจ				
	5	4	3	2	1
2.1 อิทธิพลของครอบครัว					
1.เด็กจะลอกเลียนแบบพฤติกรรมของครอบครัวมาเป็นบุคลิกของตน					
2.การที่ครอบครัวตามใจ ส่งผลให้กล้าออกมาใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน					
3.ครอบครัวขาดความรักความอบอุ่นทำให้อยากออกมาใช้ชีวิตคู่					
4.ครอบครัวที่ขาดการเอาใจใส่ทำให้ออกมาใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน					
5.การอยู่ห่างไกลครอบครัวทำให้อยากใช้ชีวิตคู่					
6.สิ่งเร้า สิ่งกระตุ้น ในครอบครัว ทำให้ออกมาใช้ชีวิตคู่					
2.2 อิทธิพลของเพื่อน					
7. เพื่อนร่วมห้อง ใช้ชีวิตคู่ทำให้เกิดความอิจฉาจึงทำให้อยากมีคู่บ้าง					
8.เพื่อนช่วยหรือเพื่อนชักชวนทำให้ออกมาใช้ชีวิตคู่					
9.เพื่อนชวนไปเที่ยวแล้วกลับมาได้แฟนเช่น ผับ , บาร์ , ร้านเหล้า ฯ					
2.3 อิทธิพลของสังคม					
10.สภาพแวดล้อมทางสังคมทำให้รู้สึกอยากมีคู่ เช่น รอบข้างมีแต่คนที่มีคู่					
11.สังคมส่วนใหญ่ถือว่าการมีคู่เป็นเรื่องปกติ					
12.สังคมออนไลน์ช่วยให้หาคู่ได้ง่าย					
13. ดารา นักแสดง มีอิทธิพลหรือทำให้ลอกเลียนแบบการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง					

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 3 องค์ประกอบของความรักมีอิทธิพลต่อทัศนคติการใช้ชีวิตก่อนแต่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ
แห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี

5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 หมายถึง เห็นด้วย 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

องค์ประกอบของความรักมีอิทธิพลต่อทัศนคติการใช้ชีวิตก่อนแต่งของ นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี	ระดับการตัดสินใจ				
	5	4	3	2	1
3.1 ด้านความใกล้ชิด					
1.การเปิดโอกาสให้เพศตรงข้ามเข้ามาจับเป็นเรื่องปกติ					
2.การไปเที่ยวต่างจังหวัดกับเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องปกติ					
3.การนัดเจอเพื่อนต่างเพศผ่านทางโปรแกรมสนทนาทางอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องปกติ					
4.การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างวัยรุ่นชายหญิงนั้นถือเป็นเรื่องธรรมดาถือเป็นการเพิ่มความใกล้ชิด					
5.หนุ่มสาวในวัยเรียนมีอิสระที่จะคบหาเพศตรงข้ามได้ โดยไม่จำเป็นต้องให้ผู้ปกครองมายุ่งเกี่ยวหรือรับรู้หากไม่ได้ทำในสิ่งผิด					
6.การอยู่สองต่อสองในที่ลับตาไม่ใช่เรื่องเสียหาย					
3.2 ด้านความใคร่ความปรารถนา					
7.การมีแฟนเป็นความท้าทายและกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ					
8.การมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องน่าอาย					
9.การมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่ข้อผูกมัดกันและกัน					
10.ความใคร่ปรารถนาถือเป็นเรื่องปกติซึ่งมีกันทุกคนแต่ไม่ใช่ใครก็ได้					
3.3 ด้านการผูกพันยอมรับ					
11.การอยู่ก่อนแต่งเป็นการเรียนรู้นิสัยใจคอกันให้มากขึ้นก่อนแต่งงานในอนาคต					
12.การอยู่ร่วมกันมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่รักจะปลอดภัยจากโรคทางเพศสัมพันธ์					
13.การมีแฟนขณะเรียนเป็นการช่วยกันศึกษาเล่าเรียน และสร้างกำลังใจให้กัน					
14.การมีแฟนทำให้มีความสุขเพราะมีเพื่อนรู้ใจคอยห่วงใยดูแลกันและกันอย่างใกล้ชิด					
15.การอยู่ร่วมกันจะช่วยลดปัญหาการหย่าร้างในอนาคตได้					

ตอนที่ 4 การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี

5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 หมายถึง เห็นด้วย 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรี	ระดับการตัดสินใจ				
	5	4	3	2	1
4.1 การเข้าสู่สถานการณของการอยู่ร่วมกัน					
1.อยู่ร่วมกันเนื่องจากจำเป็นที่จะมีเพื่อนเป็นที่ปรึกษา					
2.ความสามารถในการรับผิดชอบต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง เกิดจากการอยู่ร่วมกัน					
3.ในวัยของท่านถือว่ามีอายุเหมาะสมเพียงพอกับการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งร่วมกัน					
4.อยู่ร่วมกันเนื่องจากความจำเป็นทางสังคม เช่น ลักษณะนิสัย รสนิยมที่เหมือนกัน					
4.2 การใช้ชีวิตร่วมกัน					
5.เมื่อใช้ชีวิตร่วมกันจะทำให้มีความสุข และเห็นอกเห็นใจกัน					
6.ช่วยเหลือกันในทุกเรื่องส่วนตัวและด้านการเงิน					
7.เป็นโอกาสในการเรียนรู้นิสัยใจคอซึ่งกันและกัน					
4.3 การตัดสินใจแต่งงาน					
8.การอยู่ร่วมกันมานานจนรู้นิสัยใจคอกันเป็นระยะเวลาานพอสมควร					
9.ครอบครัว สังคมยอมรับเนื่องจากได้มีชีวิตร่วมกันมา					
10.ใช้ชีวิตร่วมกันจนเกิดความผูกพัน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นายณัฐพนธ์ เลี่ยมนาค
 ที่อยู่ 259/40 ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 77220

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2546 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนเจริญศรีศึกษา
 พ.ศ. 2552 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนหัวหินวิทยาลัย
 พ.ศ. 2553 ศึกษาต่อระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นายณัฐวัตร กิตติอักษรเสถียร
 ที่อยู่ 344/21 เขตยานนาวา แขวงบางโพงพาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10120
 ประวัติการศึกษา
 พ.ศ. 2546 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนเปรมฤดีศึกษา
 พ.ศ. 2552 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนวัดสุทธธีราราม
 พ.ศ. 2553 ศึกษาต่อระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไปคณะ
 วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี